

POLITISK ORIENTERING

den 8. december 2016:

Slaget om Aleppo;

Trump udnævner Xi Jinpings

ven

som ambassadør til Kina

Lyd:

Har Obama efterladt 'en ny, stor recession' til Trump?

Leder fra LaRouchePAC, 8. december, 2016 – Alt imens det aktuelle, afgørende spørgsmål er, om den tiltrædende Trump-administration virkelig vil begrave »krigsdoktrinen for regimeskifte« og forfølge produktivt, økonomisk samarbejde med Kina og Rusland, så blev vi i dag mindet om den anden, triste arv fra Barack Obama: økonomien. Det amerikanske Konkurrenceråd har udgivet en rapport om USA's produktivitet med titlen, »Ingen økonomisk genrejsning«, og i *USA Today* lød overskriften meget passende, »Obamas økonomiske genrejsning var alligevel ingen genrejsning«. Og det Nationale Center for Sundhedsstatistik udgav en grummere undersøgelse, der fandt, at den forventede levealder for alle amerikanere faktisk er faldende, og at dødsfald som følge af alle de mest almindelige sygdomme er stigende, og det samme er spædbarnsdødeligheden.

En af undersøgelsens forskere sagde: »Der er simpelt hen dette fænomen med, at tingene ikke står så godt til i USA, over hele linjen.«

På trods af »markedets« kortvarige eufori over valget af Trump, så forudsiger mange økonomer, at Obama har efterladt ham »en ny, stor recession«; og faktisk, et snarligt finanssammenbrud på grund af Dodd/Frank-lovens åbenbare manglende evne til at kontrollere og undertvinge Wall Street. Mange af de mest aktive og interesserede amerikanere er også meget bekymrede over dette.

Det ovenfor nævnte «største spørgsmål» vil fundamentalt afgøre det; amerikansk velstand vil vende tilbage gennem at samarbejde omkring »Den Nye Silkevej« om store infrastrukturprojekter, gennem fælles gennembrud inden for teknologier for fusionskraft; og inden for kernekraft og afsaltning af havvand ved hjælp af kernekraft.

Som Rachel Brinkley, fra LaRouchePAC National Policy Committee, udtrykte det i en udtalelse om den mislykkede Dodd/Frank-lov: »For det første, så er der ... forøgelsen af reel velstand som resultat af forøgede rater af fysisk produktivitet. Kinas politik for den Nye Silkevej har en positiv effekt på 70 lande og 4,4 mia. mennesker, ved at fokusere på byggeriet af nye transportruter og udvikling af energi, inklusive byggeriet af højhastighedsjernbaner og mere effektive havne, at bringe elektricitet til landdistrikterne, og ved at indgå partnerskaber for avanceret, videnskabeligt samarbejde med andre lande. Dette er en aktuel, levende demonstration af, hvordan man påvirker nettorater af fysisk vækst i positiv retning. Monetære processer må altid være underordnet dette ... «

LaRouches Fire Love

Men, vi må omgående have en reorganisering af bankerne gennem

indførelse af Glass-Steagall – i modsat fald, med stigende rentesatser, der nu rammer kolossale gældsbobler, vil Wall Street og City of London atter kollapse og ødelægge udsigterne til fremskridt. Trump har sagt, at han vil have Glass-Steagall genindført; mange kendte økonomer siger, at Kongressen og hans Wall Street-rådgivere ikke vil tillade det.

De undervurderer det tilbageholdte krav fra millioner af informerede amerikanere, om at få retfærdighed gennem **Glass-Steagall** og få »lukket Wall Street-kasinoet ned«. Dernæst kan en politik for statslig kredit og produktivitet, i Franklin Roosevelts tradition, løfte nationen ud af det langvarige, økonomiske kollaps, i hvilket Bush og Obama har efterladt den.

Foto: Nyvalgte præsident Donald Trump har forpligtet sig til, at USA skal ophøre med at føre en politik for regimeskifte ...

Syrien står umiddelbart foran befrielse

– Vil Det britiske Imperiums terrorist-instrument blive ødelagt for altid?

✘ Præsident Franklin D. Roosevelt holder Pearl Harbor-talen den 8. december, 1941, til en

særlig indkaldt
Kongressamling.

Leder fra LaRouchePAC, 7. december, 2016 – På 75-års dagen den 7. dec., 1941 – »en dag, som vil blive husket som en skændselsdag«, som FDR erklærede – breder et lignende chok sig i De forenede Stater, og i verden, med Det britiske Imperium, der står over for sin mulige, endelige død. Politisk, økonomisk og strategisk vakler Imperiet, med Olympens bjerg, der smuldrer under dets fødder.

På den politiske side har den italienske befolknings overvældende afvisning af den EU-dikterede folkeafstemning, der skulle overgive magten til Bruxelles-bureaukraterne, som handler på vegne af bankerne i City of London, føjet yderligere et slag til Brexit, Trumps valgsejr, Fillons valgsejr i Frankrig, Dutertes valgsejr i Filippinerne og den allesteds nærværende fornemmelse af, at den britiske »globalisering« af hele verden under bankierernes kontrol er ved at være forbi.

På den økonomiske side bliver det i stigende grad erkendt, at den hektiske bestræbelse for at holde de europæiske banker oven vande gennem mere kvantitativ lempelse ('pengetrykning'), mere bail-in (ekspropriering af bankindsud) og mere bail-out (statslig bankredning) – de samme, mislykkede bestræbelser, som Bush og Obama har brugt i USA – skal dække over ødelæggelsen af folks levebrød, hvor produktiv beskæftigelse og selve produktiviteten bliver lukket ned for at redde spekulanterne. Og så virker det ikke engang, for at redde bankerne!

På den strategiske side, så er krigene for »regimeskifte«, som Bush, Blair, Cameron og Obama har ført i hele Mellemøsten, og som har overgivet land efter land til bestialske terroristbander, ved at blive nedkæmpet på Syriens slagmarker. Aleppo er næsten blevet befriet fra al-Qaeda og ISIS, disse, de britiske og saudiske monarkiers skabelser. Som oberst Pat Lang (pens.) bemærkede på sin blog, *Sic Semper Tyrannis:[1]*

»Det, der er sket i borgerkrigens heksekedel, er, at en ny magt er opstået i Levanten. En ny, syrisk, arabisk hær eksisterer nu, takket være russisk uddannelse, udstyr og rådgivning.«

Som en yderligere konsolidering af denne afvisning af britisk imperiepolitik, erklærede Donald Trump i går aftes i North Carolina med sin hidtil stærkeste formulering:

»Vi vil ophøre med at fare rundt for at vælte udenlandske regimer, som vi intet ved om; som vi ikke bør være indblandet i. Denne destruktive cyklus med intervention og kaos må omsider være slut ... Vi søger harmoni og god vilje mellem verdens nationer.«

✘ EIR's rapport 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen' på engelsk, kinesisk og arabisk

Grundlaget for denne harmoni er blevet fremlagt i detaljer i EIR's Specialrapport, **»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**, som nu cirkulerer i hele verden på engelsk, kinesisk og arabisk. I løbet af den forgangne uge fortalte to politiske ledere fra Kina, Patrick Ho, tidligere Hong Kong-indenrigssekretær, og viceudenrigsminister Fu Ying fra Beijing, et amerikansk publikum i Washington og New York, at den nyvalgte præsident Trump har mulighed for at bringe Kina og USA sammen omkring global opbygning af nationer, ved at tilslutte sig Xi Jinpings Silkevejsprojekter, Bælt-og-Vej-programmet, og ved at tage imod det stående tilbud fra præsident Xi om samarbejde, som Obama havde afvist til fordel for militær konfrontation med både Kina og Rusland.

Trump har gjort det ekstremt klart, at han vil arbejde sammen med præsident Putin omkring bekæmpelse af terrorisme, samt inden for andre, endnu ikke afgjorte områder. I dag foretog han endnu en positiv gestus over for Beijing ved at udnævne

guvernøren for Iowa, Terry Branstad, som den næste ambassadør til Kina. Branstad er en nær, personlig ven til præsident Xi Jinping, et venskab, der stammer fra Xis mange besøg til Iowa i årenes løb.

☒ LaRouches Fire Love

For virkelig at bringe Amerika ind i en samarbejdsrelation med Rusland og Kina, må det transatlantiske banksystems bankerot løses, helst før der indtræffer en ukontrollabel sammenbrudskrise. Dette kræver den omgående genindførelse af Franklin Roosevelts **Glass/Steagall-lov** og afskrivning af boblen med værdiløse derivater, der er i færd med at drive realøkonomien ad Helvede til. I dag er aktivist-teams fra hele USA's østkyst i Washington, hvor de giver de sædvanligvis totalt idéforladte kongresmedlemmer deres marchordrer om at tilslutte sig den nu på globalt plan gærende revolution, der er i færd med at bringe en afslutning på Det britiske Imperiums finansdiktatur gennem Glass-Steagall og statslig kredit, der, efter Hamiltons principper, dirigeres til opbygning af industri, landbrug, infrastruktur og satsning på fusionskraft og udforskning af rummet. Magten til og muligheden for at gøre dette ligger i dette øjeblik i vore hænder, et øjeblik, der ligeledes vil »huskes som en skændsel«, hvis vi mislykkes. Som i 1941, har alle patrioter i deres respektive nationer, og alle borgere i verden, muligheden for at ændre historiens gang til det bedre, ved at tilslutte sig denne historiske, internationale kamp for at skabe en civilisation, der er i overensstemmelse med alle menneskers værdighed.

Foto: SAA Tigerstyrker og civile i Aleppo, Syrien, 7. december, 2016.

---

[1] Sic semper tyrannis er latin og betyder 'således altid for tyranner'. Det blev foreslået af George Manson ved Virginia Konventionen i 1776 og henviste til Marcus Junius Brutus' udtalelse ved mordet på Julius Cæsar. Det bliver undertiden

fejltolket som »Død over tyranner«. (*wiki*)

Ved et uafgjort øjeblik i historien er den personlige faktor endnu vigtigere: Gør det Nye Paradigme til virkelighed!

Leder fra LaRouchePAC, 6. december, 2016 – Den formelle overgang til USA's næste præsidentskab – der er 45 dage til Indvielsesdagen for Donald Trump – får uophørlig opmærksomhed i USA og i andre medier, men, den historisk vigtige overgang i verden som helhed er det følgende: hvor hurtigt og vist vil USA og Europa opgive det geopolitiske, kasino-økonomiske system og gå med i det nye, globale win-win-paradigme? Udfordringen består i at mobilisere folk til at være med til at få dette til at ske. Dette omfatter, at de foretager en personlig ændring og bliver aktive, og ikke længere blot ser passivt og afventende til. Der gives øjeblikke i historien, hvor den subjektive faktor er altafgørende. Vi befinder os ved et sådant øjeblik.

Omstændighederne er dramatiske. Yderligere initiativer for fred og udvikling kommer i denne uge fra Rusland og Kina.

I dag var premierminister Dmitri Medvedev vært for mange møder

i Moskva med den tyrkiske premierminister Binali Yildirim, inkl. møder med præsident Vladimir Putin. Sammen med afgørende, økonomiske engagementer, såsom byggeri af kernekraftværker og gasledningen Turkish Stream, bekræftede lederne det, som Yildirim kaldte behovet for en ny, international sikkerhedsarkitektur for at besejre terrorisme, og en ny dialog med vestlige magter på dette grundlag.

I Tokyo fremlagde en kinesisk embedsmand fra den magtfulde Nationale Udviklings- og Reformkommission (NDRC) i går et tilbud om at opkoble Bælt-og-Vej-programmet til Japans og Sydkoreas økonomiske »arbejdsplaner«. Hr. Cao Wenlian, generaldirektør for NDRC's Internationale Samarbejdscenter, talte om at styrke komplementariteten i de tre nationers økonomiske aktiviteter, der tilsammen allerede udgør 36 procent af verdens BNP. Cao talte i anledning af det Første Forum for Samarbejde om Industrikapacitet mellem de tre lande. Dette fremstød med det kinesiske tilbud tilsidesætter Japans mangeårige underdanighed under transatlantisk, økonomisk og militær, tvivlsom og aggressiv manipulation.

Selv Henry Kissinger – hvis personlige historie kan siges at indbefatte særdeles uønskede paradigmer – taler offentligt til fordel for samarbejde mellem USA og Kina. Kissinger mødtes den 2. dec. med præsident Xi Jinping i Beijing. I dag mødtes han med Donald Trump i New York City. I går aftes under et Manhattan-arrangement svarede Kissinger på et spørgsmål, der var stillet af LaRouchePAC's Daniel Burke, som spurgte: »Hr. LaRouche deler stærkt Deres mening om, at USA og Kina må samarbejde. Og han understreger, at USA og Kina kan samarbejde omkring politikken med Ét bælte, én vej; at dette ville være en indlysende vej til at genopbygge USA's kollapsende økonomi ... « Kissinger svarede: »Jeg mener, at konceptet med Én vej, ét bælte [sic] er et vigtigt spørgsmål. Jeg mener, at Kina kan og bør finde en måde at tale om det. Det er et af de spørgsmål, hvor samarbejde sandsynligvis er muligt ... «

I denne uge vil LaRouchePAC-aktivister fra flere østkyststater anføre angrebet på Capitol Hill i Washington, D.C., for at lægge pres på virkeligheden og politikken med det formål at få USA til at gå med i det nye paradigmes æra, med start i en genindførelse af Glass-Steagall, der følges op af gennemførelse af de handlinger, der fremlægges i LaRouches *Fire Love*.

Ved et arrangement i går i Washington, D.C., talte både vicepræsident Joe Biden og Thomas Hoenig, vicepræsident for den amerikanske Statslige Indskudsgarantifond, FDIC, offentligt til fordel for Glass/Steagall-loven. Biden fordømte sin egen stemme til fordel for en ophævelse af Glass-Steagall i 1999 (Gramm-Leach-Bliley-loven) som »den værste stemme, jeg nogensinde har afgivet i hele min tid i USA's Senat«. Men så vendte han rundt og sagde, det er derfor, vi nu »ikke kan tillade en ophævelse af Dodd-Frank«, fordi vi har brug for »en opmand i marken«.

Hoenig udtalte imidlertid støtte til genindførelse af Glass-Steagall og forklarede, at ophævelsen af denne lov førte til de risikable omstændigheder, der skabte krisen i 2008.

»Man gav de kommercielle banker, der har et statsgaranteret sikkerhedsnet, lov til« at engagere sig i alle former for aktiviteter, og man »forsynede dem endda med udvidet statsstøtte til at handle ... « Hoenig er en potentiel Trump-udnævnelse til viceformand for banktilsynet i Federal Reserve (USA's centralbank).

Hvis man træder et skridt tilbage og betragter historien, ser man, at visse øjeblikke træder frem som tidspunkter, hvor en afgørende, personlig ændring finder sted. I denne uge tænker vi med alvor tilbage på den 7. december, 1941, Pearl Harbor Day, hvor amerikanske borgere, som nation, gennemgik en ændring over en nat.

Vi skal i dag forstå, at vi alle er kaldede til aktivt at

intervenere for at være med til at afgøre det historiske udfald.

EU-oligarkiet går ned med et brag i italiensk folkeafstemning

5. dec., 2016 – Denne rapport blev publiceret i *EIR European Alert Service*:

Det overvældende nederlag for pro-EU-oligarkier i den italienske folkeafstemning om en forfatningsændring den 4. dec., åbner for en ny fase i europæisk politik og har globale implikationer. Dette er det tredje chok, leveret af den glemte borgers verdensomspændende oprør mod et politisk etablerement, der er ansvarlig for en økonomisk krise og for krige, der driver millioner af mennesker ud i fattigdom, fortvivlelse og død. Ikke tilfældigt kom den største andel af Nej-stemmerne fra de sydlige regioner, såsom Sicilien og Sardinien, som har de højeste tal for ungdomsarbejdsløshed og fattigdom, og ligeledes fra den nordøstlige region Veneto, som blev hårdest ramt af den industrielle ørkendannelse efter krisen i 2008, og med en høj rate af selvmord blandt mindre virksomhedsejere.

Med en valgdeltagelse, der lå på næsten 70 % hjemme (66 % inkl. vælgere i udlandet), gav italienerne en lektion i visdom ved, med 60 % mod 40 %, at afvise en forfatningsreform, der var dikteret af den Europæiske Union og investeringsbankierer. Hvis reformen var blevet vedtaget, ville den have forvandlet parlamentet til en institution, der blot skulle eksekvere en diktatorisk magt, der ikke havde base i Rom, men i Bruxelles

og Frankfurt (dvs., EU-kommissionen og ECB). Faktisk erklærer introduktionen til lovforslaget til forfatningsreformen, at dens hensigt er »i en udtømmende grad at rationalisere det komplekse styrelsessystem med flere niveauer, som udtrykkes mellem den Europæiske Union, staten og lokale autonomier«. Ikke færre end fire nye artikler i forfatningen fastslog, at EU-lov var på samme niveau som italiensk forfatningsbestemt lov.

En ny, turbulent fase vil nu begynde for Italien og EU. Premierminister Matteo Renzi trådte tilbage, og statspræsident Sergio Mattarella må nu pålægge en ny, politisk person eller teknokrat at danne ny regering. Oppositionspartierne Lega Nord og Femstjernebevægelsen (M5S) har krævet snarligt valg, men der er fortsat et stort flertal i parlamentet til støtte for en premierminister fra det Demokratiske Parti (som Renzi er leder af). Hertil kommer, at, før der kan afholdes nyvalg, må en ny valglov først vedtages, eftersom Forfatningsdomstolen har afgjort, at den nuværende lov er forfatningsstridig.

Desuden er det vanskeligt for Mattarella at opløse parlamentet, når budgetloven stadig mangler at blive vedtaget og den aktuelle bankkrise kunne komme ud af kontrol.

Den finansstorm, som var blevet annonceret, ifald valget blev et nederlag for Renzi (Raffaele Jerusalem, adm. dir. for Borsa Italiana, den italienske børs, advarede om »kolossale short positions«[1] på Italien, i forventning om en sejr for 'Nej'), kom ikke dagen derpå. Tiden rinder imidlertid ud for Monte dei Paschi di Siena og andre banker, der forventer en løsning på akkumulerede tab under ti år med depression, og en EU-dikteret »markedsløsning«, der involverer en bail-in (ekspropriering) af (visse typer) indskydere, er nu mere vanskelig end før. Hvis krisen udløses, vil den sprede smitte i hele finanssystemet.

Italien vil om kort tid blive konfronteret med et valg: enten at gennemføre finansfascisme, eller også forlade euroen og

implementere nationale nødretslove, som vil omfatte en Glass/Steagall-finansreform og en storstilet plan for investeringer i infrastruktur og for en økonomisk genrejsning; dette i samarbejde med Kinas strategi for den Nye Silkevej.

[1] *Hvad er en 'short (eller short position)'*? Det er en retningsbestemt handels- eller investeringsstrategi, hvor investor sælger aktier, han har lånt på det åbne marked. Investors forventning er den, at prisen på aktien vil falde over tid, på hvilket tidspunkt han vil købe aktierne på det åbne marked og tilbagelevere aktierne til den handler, han lånte dem af. (wiki investopedia)

Ingen tid at spille: Vedtag Glass-Steagall, og tag til Månen

LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast, 25. november, 2016

Jason Ross: Diskussionen i aften finder sted to en halv uge efter præsidentvalget i USA den 8. nov. Siden da har vi set en hvirvelvind af spekulationer over udnævnelser til regeringsposter, inkl. nogle udnævnelser til poster i Trump-administrationen. Vi har også set betydningsfulde, internationale nyheder, såsom APEC-topmødet, der fandt sted i sidste weekend; topmødet i Asien-Stillehavsområdets Økonomiske Samarbejde (APEC), der meget betydningsfuldt inkluderede den filippinske præsident Duterte og den kinesiske præsident Xi

Jinping blandt de mange tilstedeværende ledere. På denne konference understregede Duterte igen, at Filippinerne ikke længere anser sig selv for at være en amerikansk koloni; og landet forfølger en uafhængig politik, rent økonomisk, med Kina, der således er et modtræk til at skabe konflikt i f.eks. det Sydkinesiske Hav. Præsident Xi var på rundrejse i Mellem- og Sydamerika samtidig med, at han rejste til APEC-topmødet. Så ved siden af Peru – som var værtsland for topmødet – besøgte han også Chile og Ecuador, hvor han blandt andet talte om den bi-oceaniske korridor, en plan for en jernbaneforbindelse mellem Sydamerikas to omkringliggende have, Stillehavet og Atlanterhavet, og om at etablere videnskabsbyer. Han blev hyldet af præsident Correa i Ecuador, der betragtede Xi Jinpings besøg som den mest betydningsfulde begivenhed, der nogen sinde havde fundet sted i Ecuadors historie, baseret på det potentiale, som dette tilbød denne nation.

Dette Nye Paradigme, der i øjeblikket ledes politisk og økonomisk af Rusland og Kina, kommer som et resultat af LaRouche-bevægelsens og Lyndon og Helga LaRouches årtier lange organisering; der er således nu et Nyt Paradigme, der fører en stadig større del af verden i en meget positiv retning. Vores job i øjeblikket er ikke at få de hotteste nyheder om, hvad Trumps udnævnelser bliver, osv. Det er at forme amerikanske politik, som vi med held gjorde det med at gennemtvinge en underkendelse af Obamas veto af Loven om Juridisk Retfærdighed mod Sponsorer af Terrorisme (JASTA). Og som vi nu står klar til at gøre, med at få Kongressen – under denne overgangsperiode, 'lamme and'-perioden – til at gennemføre Glass-Steagall, det nødvendige første skridt for en økonomisk genrejsning. Glass-Steagall er den lov, som Franklin Roosevelt fik vedtaget, og som skabte 60+ år med stabil, kedelig, stabil, produktiv bankvirksomhed i USA; snarere end den form for spillevirksomhed, vi nu ser.

Lad med vise dette kort [Fig. 1] for blot at vise lidt at den

succes, som vi har set med det kinesiske program.

Programmet med nationerne i Ét bælte, én vej [OBOR], der inkluderer både – der er to komponenter i Kinas projekt i denne henseende; det Økonomiske Silkevejsbælte, med nationerne vist i blå farve, og det 21. Århundredes Maritime Silkevej i orange farve. Tilsammen refererer Kina til dette på kinesisk som initiativet med »Ét bælte, én vej«; på engelsk ofte blot kaldt initiativet for Bæltet og Vejen. Med hensyn til det potentiale, som dette har, er her blot nogle af tallene: 20.000 km højhastigheds-jernbanelinjer i Kina, alle bygget inden for det seneste årti – mere end i resten af verden tilsammen; et titals billioner af dollars i direkte investering i nationerne i området; en forøgelse af kontrakter om tjenesteydelser på over 33 % i løbet af blot ét år langs Bæltet og Vejen; Kinas Eksport/Importbank har udestående engagementer i flere end 1000 projekter og har for ganske nylig underskrevet aftaler om omkring 500 nye projekter i nationerne langs Bæltet og Vejen. Kina er i færd med at udbygge 150.000 stipendier, som tilbyder uddannelse til 500.000 eksperter til uddannelse i Kina; har etableret 500 Konfucius-institutter i hele verden; har initieret flere end et dusin økonomiske samarbejdszoner; frihandelsaftaler, og er i øjeblikket engageret i flere end 40 energiprojekter – inklusive omkring 20, der lige er blevet etableret i år i Bæltet og Vejens nationer.

Hvordan kan vi så blive en del af dette? I magasinet *Chronicles* udgave fra 21. nov. er der et forslag fra Edward Lozansky og Jim Jatrus. Lozansky er præsident for det Amerikanske Universitet i Moskva. De skrev en artikel med titlen, »The Big Three: America, Russia, and China Must Join Hands for

Security, Prosperity, and Peace« (De tre store: Amerika, Rusland og Kina må gå sammen om sikkerhed, velstand og fred). To uddrag: De indleder deres artikel, »Med Donald Trumps sejr over Hillary Clinton får vi måske aldrig at vide, hvor tæt

Amerika og hele menneskeheden kom på atomkrig«. Med en beskrivelse af verdenssituationen afslutter de med et forslag: »Præsident Donald Trump kan rette tidligere amerikanske præsidenters fejl. Snarere end modstandere kan Rusland og Kina blive Amerikas vigtigste partnere, og som er, er vi overbevist om, rede til at respondere positivt. Tiden er inde for Trump og Amerika til at tage initiativet til samarbejde mellem USA, Rusland og Kina hen imod en tryk, fremgangsrig og fredelig fremtid. Et Trump-Putin-Xi 'Store Tre-topmøde' bør være en prioritet for den nye, amerikanske præsidents første 100 dage.«

Jeg vil nu bede Jeff Steinberg om at fylde verdensbilledet ud og forklare vore seere, hvilke flanker, hvilke håndtag, hvilke vægtstænger vi har for at ændre USA's politik på dette tidspunkt?

Jeffrey Steinberg (efterretningsredaktør, EIR): Det er indledningsvist meget vigtigt at indse, at vi befinder os i en periode med forandring. Vi ved visse ting om konsekvenserne af det amerikanske præsidentvalg og andre nationale valg den 8. nov. Jeg mener, at Lozansky og Jatruss gjorde en fundamental pointe meget klart: Der forelå en meget alvorlig fare, baseret på Hillary Clintons kampagneretorik, baseret på politikker, der blev stadigt mere aggressivt forfulgt af præsident Barack Obama mod slutningen af hans otte år i embedet; at vi havde kurs mod den værste krise mellem USA og Rusland, som vi nogen sinde har oplevet – måske endda værre end Cubakrisen i 1962. Så Hillary Clintons nederlag er virkelig afslutningen af præsidentskaberne Bush' og Obamas 16 år lange tyranni. Hvor hurtigt, vi kan vende politikken omkring under det nye Trump-præsidentskab, og i hvilken retning, udnævnelserne til hans administration vil gå, er alt sammen ukendte faktorer; vi har ingen vished om dem.

Det, vi ved, er, at især i kølvandet på APEC-topmødet, der netop er afsluttet i sidste uge i Lima, Peru, og som dernæst efterfulgtes af den kinesiske præsident Xi Jinpings statsbesøg

til Peru og dernæst til Chile, og forud for topmødet var han i Ecuador; og vi ved, at der er en enorm mulighed derude for USA, under et Trump-præsidentskab, for netop at gå med i det, der altid har ligget på bordet som en åben invitation til USA; nemlig, at USA kan tilslutte sig projektet om Verdenslandbroen. For, uden et USA er det meget vanskeligt at opfatte dette som en Verdenslandbro, hvilket er det, verden virkelig har brug for lige nu. Der har været meget indledende telefondiskussioner mellem nyvalgte præsident Trump og den russiske præsident Putin; de synes at være blevet enige om at have et personligt topmøde hurtigt efter tiltrædelsen – som finder sted den 20. januar. Det er ligeledes tanken, at præsident Trump, efter tiltrædelsen, også ret hurtigt skal mødes med den kinesiske præsident Xi Jinping. Jeg mener, at Lozansky-Jatrus-ideen om et trilateralt møde ville være ekstraordinært værdifuldt. Det er vigtigt at huske på, at, i 1944, var det præsident Franklin Roosevelts kurs i sine handlinger for at etablere De forenede Nationer – hvilket skete i 1945 – at inkludere både Sovjetunionen og Kina i FN's Sikkerhedsråds fem permanente nationer. Husk på, at Roosevelt forstod, at der var imperiepolitikker, der stadig var kernen i Det britiske Imperium med Churchill, og på lignende måde med Frankrig. Så ideen med at have Rusland – dengang Sovjetunionen – og Kina i dette permanente Sikkerhedsråds kernegruppe, reflekterede den kendsgerning, at Roosevelt dengang så udsigten til denne form for et alliancesystem hen over Eurasien. Jeg mener, at der er en historisk baggrund, for netop denne form for russisk-kinesiske samarbejde, at se hen til her. I de seneste 15 år har det været en hjørnesteen i Lyndon LaRouches globale politik med et USA-Rusland-Kina-Indien-samarbejde, især omkring videnskabelige programmer; især udforskning af rummet, som basis for global fred og udvikling. Så disse ideer er fremlagt.

Den 20. november sagde general Michael Flynn, kort tid efter, at han var blevet udnævnt af nyvalgte præsident Trump som national sikkerhedsrådgiver, i et interview med Fareed Zakhari

på CNN, at, efter hans mening, var den eneste måde at håndtere problemerne med den jihadistiske terrortrussel i Mellemøsten og Nordafrika på længere sigt at have et globalt samarbejde omkring en Marshallplan – han brugte udtrykkeligt dette udtryk. Han sagde, hvis man ser på, hvad Europa var i stand til at præstere i kølvandet på Anden Verdenskrigs ødelæggelser, og den rolle, som Marshallplanen spillede; det var ikke det hele, men det var et vigtigt element i den økonomiske genrejsning efter krigen. Et perspektiv af denne art er virkelig den vindende strategi for at håndtere befolkningstilvæksten og spredningen af den saudisksponsorerede jihadisme i hele Mellemøsten/Nordafrika-området. Det går også ind i Sydvestasien.

Der findes altså enorme potentialer; de er i vid udstrækning foreløbigt ikke realiseret med hensyn til den forandring, der kommer med den ny administration. Men, som du sagde, Jason [Ross], så er der ingen grund til at vente til januar. Den nyvalgte præsident Trump krævede udtrykkeligt, i en tale i Charlotte, North Carolina, en genindførelse af Glass-Steagall. Det er i begge de to store politiske partiers valgplatform for dette års valg; både Demokraterne og Republikanerne har vedtaget det. Det var en Trump-delegeret til GOP [Grand Old Party – det Republikanske Parti] komiteen for politisk strategi, der introducerede Glass-Steagall. Der er senatorerne Elizabeth Warren, og vigtigere endnu, Bernie Sanders, som siger, at de er villige til at række over midtergangen og arbejde sammen med Donald Trump, hvis samarbejdsspørgsmålene inkluderer og virkelig begynder med Glass-Steagall. Så dette er noget, der ikke behøver at vente til januar og tiltrædelsen og den nye Kongres. Der er fremstillet lovforslag for Glass-Steagall i både Repræsentanternes Hus og Senatet. Et af forslagene i Huset har en ordlyd, der er identisk med Senatsforslaget. Som vi så det med vedtagelsen af underkendelsen af JASTA-vetoet, hvis lederskabet i Kongressen giver grønt lys, kan Glass-Steagall bringes til debat i begge huse og vedtages inden for få timer. Underkendelsen af JASTA-

vetoet tog to timer om morgenen i USA's Senat, og to en halv time eller så om eftermiddagen i Huset. Det opnåede man på en enkelt dag i Kongressen. Så der er ingen som helst grund til, at vi ikke omgående kan gennemføre det – i bogstavelig forstand i næste uge, når Kongressen atter samles efter Thanksgiving-ferien; og den vil sidde i de næste fire uger. Der er intet til hinder for, at vi kan få Glass-Steagall tilbage som landets lov før juleferien, så vi har det på plads til den nye administration; og tiden er rent ud sagt af afgørende betydning. Vi ved ikke, i betragtning af situationen med Deutsche Bank, med Royal Bank of Scotland, med de største, amerikanske for-store-til-at-lade-gå-ned-banker, der sidder på derivater til \$252 billion. Det er 30 % mere end det var på tidspunktet for krakket i 2008. Det sidder på toppen af et meget tvivlsomt kapitalgrundlag på \$14 billion; i virkeligheden er det sandsynligvis meget mindre end det, for nogle af de værdipapirer, som bliver talt med som kapitalreserver, er grundlæggende set illikvide og kan ikke – selv i nødstilfælde – gøres likvide.

Så vi kunne altså vågne i morgen, eller mandag morgen, eller midt i næste uge, og finde, at hele det transatlantiske banksystem er nedsmeltet. Så Glass-Steagall er altså et presserende hastespørgsmål; og det forudsætter dernæst de andre hovedelementer i LaRouches Fire Love. Det er et kreditsystem; investering i store infrastrukturprojekter; og en genoplivning af de mest avancerede, videnskabelige programmer, inklusive en storstilet tilbagevenden til rummet og det internationale arbejde for endelig at opnå det fulde gennembrud inden for fusion. Alle disse ting er på bordet, men igen, så er der ingen garantier; intet er blot tilnærmelsesvis sikkert mht., hvad det næste, der vil ske, bliver. Vi kan ånde lidt op, fordi faren for krig med Rusland og Kina er blevet meget reduceret; og der er en masse potentiale. Der er en masse af den form for overgang som fra Jimmy Carter til Ronald Reagan i luften som et potentiale; men intet af det er endnu fuldt ud realiseret. Folk må indse, at dette er et tidspunkt

med store muligheder. Det vil blive et krav fra befolkningen under det rette lederskab, der er orienteret mod de rette politikker, der virkelig kan gribe muligheden. Hvis vi venter til januar eller februar næste år, hvem ved så, hvilke slags sabotageoperationer, man vil køre?

Man kan gå ind på Craigs Liste og finde dækgrupper for George Soros, såsom MoveOn.org og blacklivesmatter.org, der tilbyder \$1500 om ugen for, at folk render rundt som idioter og protesterer imod resultatet af valget. Der er en hel del usikkerhed med hensyn til, hvad der foregår, samtidig med, at der er store muligheder. Vi må sikre os, at vi tager lederskabet mht. at gribe øjeblikket.

Ovenstående er første del af det Internationale Webcast; det engelske udskrift af hele webcastet følger her:

**MAKE THE MOST OF THE OPENNESS IN POLICY NOW,
TO INSURE A NEW PARADIGM FOR THE UNITED STATES
BEFORE THE INAUGURATION**

**LaRouche PAC International Webcast, Saturday, November 26,
2016**

JASON ROSS: Hi there! Today is November 25, 2016; and you're joining us for our regular webcast here from larouchepac.com. My name is Jason Ross; I'll be the host today.

I'm joined in the studio by Ben Deniston, my colleague here at LaRouche PAC; and via video by Jeff Steinberg of *Executive Intelligence Review*.

This discussion is taking place 2.5 weeks after the November 8, 2016 Presidential election in the United States. Since then, we've seen a whirlwind of speculation about Cabinet appointments, including some Cabinet appointments for the Trump

administration.

We've also seen some significant international news, such as the APEC summit which occurred last weekend; the Asia-Pacific Economic Cooperation summit that included very significantly new Philippines' President Duterte and Chinese Xi Jinping among the many leaders who were there. At this conference, Duterte again emphasized that the Philippines no longer considers itself to be a US colony; and is pursuing an independent policy economically with China, countering the attempts to create conflict, for example, in the South China Sea. President Xi Jinping went on a tour of Latin America while he was at the APEC summit. So in addition to Peru – which hosted the event – he also visited Chile and Ecuador; where he spoke, among other things, about the bioceanic corridor, a plan for a rail link between the Pacific and Atlantic sides of South America; about setting up science cities. He was greeted by President Correa in Ecuador, who considered Xi Jinping's trip the most significant event to occur in Ecuador's history; based on the potential that it offered that nation.

So, this New Paradigm, being led politically and economically at present by Russia and by China, comes as a result of decades of organizing by the LaRouche Movement, by Lyndon and Helga LaRouche; such that there is now a New Paradigm taking an increasingly larger portion of the world in a very positive

direction. Our job at present isn't to get the hottest news on what Trump's appointments will be, etc. It is to shape US policy; as we successfully did in forcing an override against Obama's veto of the Justice Against Sponsors of Terrorism Act. And as we stand poised to do now with getting the Congress – during this lame duck session – to implement Glass-Steagall, the necessary first step for an economic recovery. Glass-Steagall is the law that Franklin Roosevelt had put in place that created 60+ years of stable, boring, stable productive banking in the United States; rather than the kind of gambling that we see now.

Let me pull up this chart [Fig. 1] just to show a bit of this success that we've seen along the Chinese economic program.

Along the One Belt, One Road nations which includes both the – there's two components to China's project on this; the Silk Road economic belt, which you see the nations in blue, and the 21st Century Maritime Silk Road in orange. Together, China refers to this in Chinese as the "One Belt, One Road" initiative; in English, often just the Belt and Road initiative. As far as the potential that this holds, these are just some of the figures: 20,000 km of high-speed rail in China, all built within the last decade – more than the rest of the world combined; tens of billions of dollars of direct investment into nations of the region; an increase in services contracts of over 33% in just one year along the One Belt, One Road; the Export/Import Bank of China has outstanding involvement in over 1000 projects, and

just recently has signed up about 500 new projects along the Belt and Road nations. China is extending 150,000 scholarships offering training for 500,000 for professionals for training in China; has set up 500 Confucius institutes around the world, has initiated over a dozen economic cooperation zones; free trade agreements, and is engaged currently in over 40 energy projects – including about 20 that were just set up this year among One Belt, One Road nations.

So, how can we become a part of this? Well, a proposal was made in the November 21st issue of {Chronicles} magazine by Edward Lozansky and Jim Jatrus. Losansky is the President of the American University in Moscow. They wrote an article called, "The Big Three: America, Russia, and China Must Join Hands for Security, Prosperity, and Peace". Two excerpts. They open their article, "With the defeat of Hillary Clinton by Donald Trump, we may never know how close America and all mankind came to nuclear war." In describing the world situation, they end with a proposal: "President Donald Trump can correct the mistakes of past U.S. presidents. Rather than adversaries Russia and China can become America's essential partners and are, we are convinced, ready to respond positively. It's time for Trump and America to take the initiative for U.S.-Russia-China cooperation

towards a secure, prosperous, and peaceful future. A Trump-Putin-Xi 'Big Three Summit' should be a priority for the new U.S. President's first 100 days."

So, I'd like to ask Jeff Steinberg to fill out the world picture, and detail for our viewers what are the levers, what are the handles, the levers that we have for shifting US policy at this time?

JEFFREY STEINBERG: Thanks, Jason. For starters, it's very important to realize that we're in a period of significant flux.

There are certain things that we know about the consequences of

the US Presidential elections and other Federal elections on November 8th. And I think Lozansky and Jatruss made one very fundamental point quite clearly: That there was a very grave danger based on the campaign rhetoric of Hillary Clinton, based

on the policies that were pursued even ever more aggressively towards the end of his eight years in office by President Barack

Obama; that we were headed for the worst crisis between the United States and Russia that we ever experienced – worse perhaps even than the Cuban Missile Crisis of 1962. So, the defeat of Hillary Clinton really is the end of the 16-year tyranny of the Bush and Obama Presidencies. How rapidly we can

turn the policies around under the new Trump Presidency, where the Cabinet appointments are going to go, these are all unknowns;

they're not certain to us.

So, we do know that particularly in the aftermath of the

APEC summit meeting that just concluded last week in Lima, Peru,

which was then followed by state visits by Chinese President Xi Jinping to Peru and then to Chile afterwards; and prior to the summit, he was in Ecuador. We know that there's a tremendous opportunity out there for the United States, under a Trump Presidency, to precisely join in what has always been on the table as an open invitation to the United States; namely, for the United States to join in the World Land-Bridge project. Because without the United States, it's very difficult to conceive of this as a World Land-Bridge; which is really what the world requires right now. There have been very preliminary phone discussions between President-elect Trump and Russian President Putin; they seem to have reached an agreement that they will have a face-to-face summit meeting soon after the inauguration – which is January 20th. The idea, similarly, is for President Trump, once he's inaugurated, to also meet quite soon with Chinese President Xi Jinping. I think the Lozansky-Jatrus idea of a trilateral meeting would be extraordinarily valuable. I think it's important to remember that in 1944, the orientation of President Franklin Roosevelt in the move to establish the United Nations – which happened in 1945 – was to include both the Soviet Union and China among the permanent five nations of the UN Security Council. Remember, Roosevelt understood that there were imperial policies that were still at the core of the British Empire with Churchill, and similarly with France. So, the idea of having Russia – the Soviet Union at the time – and China in this permanent Security Council core grouping, reflected the

fact

that Roosevelt at that time saw the prospect of that kind of an

alliance system across Eurasia. So, I think that's there's an historical basis to look to here for exactly this kind of Russia-China cooperation. For the last 15 years, a cornerstone

of Lyndon LaRouche's of global policy has been a US-Russia-China-India cooperation, particularly on scientific programs; especially space exploration, as the basis for global peace and development. So, those ideas are out there.

On November 20th, soon after he was named by President-elect

Trump to be the National Security Advisor, General Michael Flynn,

in an interview with Fareed Zakhari on CNN, said that in his view, the only way to deal with the long-term problem of the jihadist, terrorist threat in the Middle East and North Africa,

was for there to be a global cooperation on a Marshall Plan – he

used that term explicitly. He said, if you look at what Europe

was able to accomplish in the aftermath of the devastation of World War II, and the role that the Marshall Plan played; it was

not the whole thing, but it was an important element of the postwar recovery. That kind of perspective is really the winning

strategy for dealing with the population growth and this spread

of Saudi-sponsored jihadism throughout the Middle East-North Africa region. It extends into Southeast Asia as well.

So, there are great potentialities; they are largely as yet

unrealized in terms of the change coming with the new

administration. But I think, Jason, as you correctly said, there is no reason to wait for January. President-elect Trump, in a major campaign speech in Charlotte, North Carolina, explicitly called for reinstating Glass-Steagall. It's in the platforms of both major political parties from this year's elections; the Democrats and the Republicans both adopted it. It was a Trump delegate to the policy committee of the GOP who introduced the Glass-Steagall. You've got Senators Elizabeth Warren, and more importantly, Senator Bernie Sanders, saying that they're prepared to reach across the aisle and work with Donald Trump if the issues for collaboration include and really start with Glass-Steagall. So, this is something that does not have to wait for January and the inauguration and the new Congress. There are Glass-Steagall bills in both the House and the Senate. One of the House bills has the identical language as the Senate bill. As we saw with the JASTA veto override vote, if the Congressional leadership gives the green lights, then Glass-Steagall can be brought to the floor of both houses and can be debated and voted within a matter of hours. The override of JASTA took two hours in the morning for the US Senate, and two and a half or so hours in the afternoon for the House. It was accomplished in one legislative day. So, there's no reason whatsoever that we can't move immediately – literally next week when Congress is back in session after Thanksgiving; and they're there for three weeks. There's no reason that we should not have Glass-Steagall back

as
the law of the land before the Christmas recess. So that we
hit
the ground running with the new administration; and frankly,
time
is of the essence. We don't know, given the situation with
Deutsche Bank, with Royal Bank of Scotland, the largest US
too-big-to-fail banks are sitting on \$252 trillion in
derivatives. That's 30% more than it was at the time of the
2008
crash. That's on top of a very questionable capital base of
\$14
trillion; the reality is that it's probably much less than
that,
because some of the assets that are allowed to be counted as
the
capital reserves, are basically illiquid and can't be – even
on
an emergency basis – made liquid.

So, we could wake up tomorrow morning, or Monday
morning, or
the middle of next week, and find that the entire trans-
Atlantic
banking system has blown out. So, Glass-Steagall is an
urgent,
immediate issue; and it then begs the other three key elements
of
LaRouche's Four Cardinal Laws. Which is a credit system;
investment in major infrastructure projects; and a revival of
the
most advanced scientific programs, including a major return to
space and the work internationally to finally achieve the full
breakthrough on fusion. All of these things are on the table,
but again, there are no guarantees, there's nothing that's
even
remotely certain about what's going to come next. We can
breathe

a little easier because danger of war with Russia, with China is greatly reduced; and there's a lot of potentiality. There's a lot of the kind of transition from Jimmy Carter to Ronald Reagan in the air as a potential; but none of it is fully realized yet.

So, people are going to have to realize this is a moment of great opportunity. It's going to be an outpouring of the population under the right kind of leadership, directed at the right policies, that can really seize the opportunity. If we wait until January or February of next year, who knows what kind of sabotage operations are going to be run?

You can go on Craig's List and find George Soros front groups, like MoveOn.org and blacklivesmatter.org, offering \$1500 a week for people to run around like idiots, protesting against the outcome of the election. There's a great deal of uncertainty, in terms of what's going on, at the same time that there's great opportunity. We've got to make sure that we take the lead in seizing the moment.

ROSS: Great! Thanks! In terms of the long-term outlook of where we're going to go, what our policy should be, a major aspect of this goes beyond legislation that affects us only here on Earth.

A major component, in fact the fourth component of the Four Laws of Mr. LaRouche, the last one being the fusion driver crash program, is connected with our existence beyond the planet, also

out in space. Ben wrote an article that's going to be in the upcoming issue of the *Hamiltonian* about what a U.S. space policy ought to be, and about the really long-term goals that we have to have, and why this is important and essential. So, could you tell us about that, Ben?

BENJAMIN DENISTON: Gladly! As viewers are aware, this has been an ongoing subject of discussion. Mr. LaRouche, as Jason is saying, has put a major, major focus on, as a critical part of the needed recovery program and the future of mankind. In this article we tried to elevate people's thinking about space, especially in the context of so many years and administrations and decades of just zero-growth policies.

One thing that's being discussed now, which is interesting and useful, is how much NASA has been hijacked for this global warming crap. A lot of NASA's budget has been redirected to "Earth sciences." Not all Earth sciences are bad. There's a lot of interesting science to learn about the Earth. But Earth sciences is often a front to push this fraud of some man-made global warming crisis. So, there's some discussion about NASA being redirected away from wasting their time on this phony, phony, fake crisis, which is not something we need to be concerned about, and redirecting back to exploration. Surprise, surprise. The Moon has come back now as a central subject of the discussion. Anybody who had any sense would realize that once Obama was out, this crazy asteroid mission [The Asteroid Impact and Deflection Assessment (AIDA) mission] would likely be tossed

aside. Anybody who is serious would recognize that the Moon is the next place to get back to.

As Jeff was referencing, there's a lot of discussion, a lot of openness. From our work and discussions with Mr. LaRouche, I think it's critical to really raise the level of discussion to the right basis. We can have exciting missions, we can have inspiring missions, but the question to ask is: are we going to have a program where the investments are going to be the basis for creating a whole new level of activity, that will allow us to do orders of magnitude more than we were able to do prior to that investment? Is this going to create what Mr. LaRouche had once defined as a "physical-economic platform?" Is this going to create an entirely new platform of activity, of potential – of infrastructure, of energy-flux density of technologies – which comes together to support a qualitatively new level of potential activity for mankind?

That is the issue we want to put on the table right now.

This goes directly to the vision of Krafft Ehrlicke, the early space pioneer who worked very closely with Lyndon and Helga LaRouche in the '80s, who was one of the leading space visionaries, who had outlined in great detail the initial basis of mankind expanding to really becoming a Solar System species.

I'm going to get back to his work in a minute. Mr. LaRouche's concept of the "platform" is really critical. He introduced this, I think it was around the year 2010, 2009, something like that.

He was coming up against a real lack of understanding of the significance of what "infrastructure" really means, in its true scientific sense. Unfortunately, this has become somewhat of a buzzword that a lot of people throw out there. "We need to rebuild our infrastructure" has become a kind of a hot campaign-trail word to use to get some support.

The real understanding of what qualitative revolutions in infrastructure systems mean for mankind's continual creative progress is not connected to the way most people use that term.

Mr. LaRouche defined the very profound and critical assessment of looking at the development of human civilization in these stages

of platforms. He said, go back to thousands of years ago, when the dominant cultures were trans-oceanic maritime cultures.

What

you began to see, with the development of inland waterways, inland river systems – he had put a big point on what Charlemagne was doing during his reign in central Europe in developing these canal systems and river systems – was a qualitative revolution above what had existed prior, with these

trans-oceanic civilizations: the development of these inland waterways. That defined a new platform of activity that supported

a qualitative leap in what civilization was able to accomplish.

The next leap came with the development of rail systems,

railroads, especially trans-continental railroads, typified by what Lincoln had spearheaded with the trans-continental railroad

across America. With these rail systems, with the new technologies of steam engines powering these rail systems, the

higher energy-flux density of coal-powered steam engines, this enabled mankind to begin to develop the interior regions of the continent, in completely new ways, and defined a totally new relationship of mankind, of civilization, to the environment around him. It defined a qualitative increase in mankind's "potential relative population density," as LaRouche had developed that metric for understanding the science of economic growth. It made things that were at one point incredibly expensive or challenging or risky, become just day-to-day regular activities.

I think back to the early phases of these frontier explorations of the American Continent. You go back to the Lewis and Clark Expeditions, where to travel from the east coast across the entire mainland of the continent to the west coast required someone like the leading skilled frontiersmen, and a very dangerous, very challenging mission, which was a very brave undertaking for a handful of people to actually be able to accomplish that. Some decades later, with the rail system, with the infrastructure of this railroad platform, any family could do this. With your young children, you could hop on the rail line and get across the country. Any entrepreneur could come out and take advantage of the development of new territories that were completely inaccessible before. It was a complete transformation in our most fundamental ability to exist on the planet in these different territories.

Now what does this have to do with space? This is how

we

should be thinking about space exploration, space development—things that we view today as incredibly expensive, difficult, dangerous missions. We should be thinking now what kind of investments can we make to ensure that those then become

regular, day-to-day even, activities that we can support very easily. What will it take to create a Solar System physical-economic platform that will enable mankind to do much more, much easier, than we can today? That's the metric we want

to set. That's the measuring rod we want to utilize, to determine

what kind of space program, what kind of policy we need today.

In breaking this down, this might not include everything,

but in some of our work in the Basement with our discussions on

this subject, I think we can really, very usefully look at three

categories of activity – three categories of infrastructure and

technologies – which define the basis, you could say the pillars, of a Solar System platform, of an ability to qualitatively expand mankind's ability to access the Solar System

in completely new ways, to make things we currently view as singular flagship missions, [into] just regular, easy activities

that we can do, orders of magnitude more of than we can now.

What we want to look at are these three categories of activity:

(1) Access to space. What's our ability to get from Earth's surface up into Earth orbit? Initial basic access to space.

(2) Travelling in space. Getting around the Solar System.

Getting

from one planetary body to the next.

(3) Developing resources. Developing the capabilities to utilize

the resources available to us throughout the Solar System, not having to take everything with us everywhere we go, but be able

to develop the wealth that's available out there; to utilize it

on site and transport it around, even bringing stuff back to Earth that we can't necessarily get from Earth.

If you look at these three pillars, these three categories

together, and if you make qualitative breakthroughs in each of these together, this really comes together to define a new platform of activity, a new standard that will enable the kind of

leap that will transition us from viewing space as a Lewis and Clark style expedition, to a trans-continental railroad style relationship to the Solar System.

I just want to take a couple minutes and go through just

some sense of what areas we can see breakthroughs in each of these categories. Go to the first slide we have displayed. [Fig.

1] It has been said that getting from Earth's surface to low Earth orbit, is half-way to anywhere in the Solar System. In a certain sense that's very true. If you have a sense of the scales, that might sound very, very strange, because, just in terms of distance, low Earth orbit [begins] about 160 km, about

100 miles, up above your head. If you want to travel to the Moon,

you're talking about hundreds of thousands of miles. If you want

to travel to another planet, you're talking about millions of miles.

It's a little funny to think that the first 100 miles, compared to hundreds of thousands or millions, is actually half of the trip. But if you look at the energy requirements and what it takes to actually start from just being on the Earth's surface and getting into orbit, that is the case. It is a tremendous amount of energy requirement to get from Earth's surface up into Earth orbit.

The graphic here displays this, in terms of travel from Earth's surface to different planetary bodies, measured in the standard terms used for Solar System travel, which is your change in speed. To get into Earth orbit requires not just going up 100 miles, but actually changing your speed, from your current velocity sitting here on the Earth, to something that will allow you to stay in orbit. If you want to change orbits, or travel around, you can measure that, in terms of changes in velocity. So that happens to be the metric here; but you can see the lowest dark blue bar on each of these graphics shows that literally far more than half of the requirement is just getting from Earth's surface to Earth orbit.

ROSS: So, this is half of the speed that you're getting; this doesn't mean half of the energy, or half of the fuel, or anything like that.

DENISTON: Yeah. Once you start to include that, it would be even more energy requirements; because you've got to lift your fuel that you're going to use for the different travels into orbit with you. It definitely gets a little more detailed if you want to get into it, but this is literally the change in speed requirements to get into Earth orbit and then to leave Earth orbit is very significant.

So, there's improvements being made in rocket systems to get up more efficiently, but there are new technologies that are just sitting there on the horizon; they've been sitting there for decades, frankly, that would dramatically lower the cost, lower the requirements, and the point is, dramatically increase the accessibility of space to mankind. One technology that has been discussed for a long time is space planes. Here in the graphic you can see a relatively recent article covering studies in China on interest in China to develop what some people call single-stage-to-orbit space planes. So, you can get on a plane on a runway – it's probably going to be a little bit longer than your standard runway for airplane travel – and you can ride a single space plane from the runway all the way up into Earth orbit. A lot of this depends upon much more advanced engine designs that can utilize the oxygen in the atmosphere at higher speeds and at higher altitudes to continue to provide thrust. But these things could dramatically lower the cost, the energy requirements of getting people and payloads up into Earth

orbit;

far more than a lot of the discussion about these reusable rockets and some of the developments going on in improving rocket systems to get from Earth's surface into Earth orbit.

ROSS: This is a technology that was in LaRouche's "Woman on Mars" video from the 1980s, right? It talked about beginning with an airplane, and then turning into a rocket. The big benefit being that you can use the oxygen in the atmosphere instead of carrying it with you, is that right? Is that what makes this more effective?

DENISTON: Yeah, absolutely. These rocket systems have to carry the oxygen as part of the rocket to combust to provide the thrust. These are more innovative engine designs – air-breathing engines that can use the oxygen in the atmosphere. As you said, this has been researched in the United States with different scramjet designs. Yeah, Mr. LaRouche featured some of this, which he had developed I think in some close discussion with some Italian colleagues at the time in his collaboration with the Fusion Energy Foundation; and had made it a major part of his "Woman on Mars" mission.

But this is being developed; this is live. Again, you're seeing clear interest in China; there's interest in the United States; there's a company in the United Kingdom that's developing very interesting engine designs that can utilize these capabilities. If you want to take it a step further, another

thing that's been discussed is using vacuum tube maglev technologies to launch from Earth orbit into space. This might be a little more frontier and not quite as around the corner as these space planes; but this is the kind of stuff that we should be thinking about. Again, the point is, completely revolutionizing mankind's access to low-Earth orbit and then to the Solar System. So, this is the first major hurdle. If you get some solid infrastructure developments that can enable mankind to overcome this hurdle more easily, you're creating the basis for a much broader expansion of mankind's activity.

The next pillar, the next category is travel in space. And again, this is an issue that Mr. LaRouche has been campaigning on for decades. Space travel requires nuclear reactions; chemical fuel just doesn't have the energy density to provide quick and efficient access to the Solar System. We can get to the Moon; that's OK. It probably would be nice to get there a little bit quicker, but that's our next door neighbor in terms of the Solar System. If you want to get to Mars, you want to get around to other places in the Solar System, you've got to get to nuclear reactions. The heart of this is the fact that the energy density, the energy per mass of nuclear reactions is, on average, on the order of a million times greater than the energy per mass in chemical reactions; even as broad categories, setting aside the particular fuel you use in either case.

A million times is just a big number, but for one

quick

comparison, you take the fuel used for the Space Shuttle launch

– those two solid rocket boosters on either side, the large tank

in the middle filled with liquid fuel. You take the weight of all that fuel together, some of the most advanced chemical reactions we have for fuel for space launch; how much weight of

nuclear fuel would it take to contain the same amount of energy?

You're talking about 10 pounds! One suitcase full of nuclear fuel contains the same amount of energy as all three fuel tanks

of the Space Shuttle. To be fair, you couldn't necessarily use

that fuel the same way to launch the Space Shuttle; you have to

have systems that can actually combust it and get thrust out of

it. It's not just the energy content as the only issue, but that

is the defining characteristic that makes nuclear reactions key

to getting around the Solar System; enabling things like travelling at constant acceleration. Instead of just initially

firing your thruster and basically floating on an orbit to get to

different planetary bodies – which is what's often proposed for

getting people to Mars; which would take on the order of six, seven, eight months to do. If you had nuclear reactions –

especially fusion reactions – you can be accelerating for half the trip, and decelerating the second half of the trip; you can

cut that time down to weeks or even days.

We were all excited that New Horizons got to Pluto. Unfortunately, it didn't have the fuel in it and the engines to slow down when it got there; which is too bad, because it spent ten years getting there, and even just passing by in the course of a couple of weeks, found amazing things. Imagine if it actually got to stop and stay? If you had nuclear reactions, that the type of stuff you could be doing. If you had one-gravity acceleration, so you're constantly accelerating, providing the thrust that creates the equivalent of one Earth gravity for the crew on the space ship, it would literally take 16 days to get to Pluto. Compared to New Horizons taking ten years to get there; that's when the orbits are closest, but maybe a few more days in sub-optimal conditions.

You're talking about a complete revolution in our ability to efficiently get around the Solar System; travel to different planetary bodies; visit multiple locations. If you want to send people to Mars, this is the way to do it. If you want to send people out to other places, this is the way to do it. Even robotic missions; you want to get around and do way more exploration. There's so much we don't know about all these planets, about their moons; there's just so much to figure out.

These are the kinds of systems that are going to create vast improvements in our ability to do it.

And again, the third category is developing the resources in space; developing the ability to utilize what's available to us on the Moon, on Mars, on different asteroids. This is something

we don't really do at all, yet. So, you have to bring basically everything with you through that very costly energy-intensive first hurdle of getting from Earth's surface up into Earth orbit, through travelling the vast distances of space. This is just this very early pioneer style mode of activity. Whereas, if we're going to be serious about this, we need to develop the capabilities to utilize the resources that are there; and eventually look to serious industrialization and development of advanced systems out in space, on-site at different planetary bodies. One critical driver to this whole thing that we've put a major focus on is the development of helium-3 from the Moon. Helium-3 being an absolutely unique, excellent fusion fuel; which is basically absent on Earth, but relatively abundant all over the lunar surface, and could be an excellent fuel for fusion propulsion in space and also to provide electricity energy back here on Earth. There's been years of serious study and designs and investigations of how to go to the Moon, develop the systems to process the regala[ph], extract the helium-3; and initiate real industrial-style processes; developments on the lunar surface. That's just one example. You want to get oxygen, hydrogen, metals; asteroids are also potentially very useful places to develop the resources. So, as a third category, the general idea of developing advanced capabilities to utilize and create what we need in different regions of the Solar System.

If you put this together and look at these things synergistically as integrated technologies, infrastructure systems, levels of energy flux density; as a whole they define for mankind a completely different relationship to the Solar

System. The question is, are we making investments that are bringing us to that level? Can we say that the investments we're going to make in this next administration are going to be taking mankind in that direction, to be able to support these qualitatively higher levels of activity to the point where we can honestly look back in a couple of generations and see the space activity going on now as equivalent to Lewis and Clark style explorations of the West; and have mankind have the capabilities to regularly visit many planetary bodies and do all we want around the Solar System? That's the vision that we need.

We were talking about this with Mr. LaRouche earlier today, and he again said, "Your starting point is Krafft Ehrlicke." And Krafft Ehrlicke's industrialization of the Moon really I think is the critical driver program that can get a lot of this going. As I said, we have helium-3 on the Moon; that puts fusion directly right there on the table. You're talking about developing industrial capabilities and mining capabilities on the Moon. If you're serious about doing this, you want to increase our access to space from the Earth's surface. So, it is excellent that we're seeing a lot of discussion about the Moon coming on the table again; but I think the issue is, are we going to pursue this Krafft Ehrlicke vision for a real industrial development? Although he might have used different terms in discussing it, he had exactly the same conception that Mr. LaRouche has: That

this
is the basis for mankind's much broader expanse. Really the
essential nature of the type of qualitative changes that
mankind
goes through in his natural growth and development as a very
unique species on this Earth and hopefully tomorrow in the
Solar
System.

As Jason mentioned, some of this is discussed in an
article
that's going to be released in the next issue of the
Hamiltonian. This is an ongoing subject of discussion, but
with the openness now, I really think it's critical we set the
level of discussion on that basis.

ROSS: Mhmm; that's aiming pretty high, that's good.
I
think that's a really apt description that you got about
comparing Lewis and Clark. It used to be a really difficult
thing to cross the continent; now it isn't. Or think about
the
Silk Road. The ancient Silk Road. If you're trying the
develop
that region of the planet with camel caravans, and you
contrast
that with what China is able to do now with building rail
networks and helping build them and road networks in these
neighboring countries; you totally transform the relationship
to
that area. The old development of human settlements along
coasts, along oceans or along rivers; and then by the chemical
revolution, by the ability to have steam power – also canals
earlier, but still connected to water; but with steam power,
it
made it possible to open up the interior of the continents.
And
with the potential for nuclear power, then the Solar System

becomes something that's accessible to us in a meaningful or more

regular way than an exotic, years-long, life-threatening trip.

The other aspect, which you talked about is, if you look at

what's going on with the New Paradigm in the world; what China's

doing, with the way things are being reshaped politically also around Russia. And then you look at the scientific advancements

that are being made, where China's got a very top-line in the world super-conducting tokamak for fusion research. The major breakthroughs in terms of lunar exploration – that's China right

now; China's going to be landing on the far side of the Moon; China had the first soft landing on the Moon in decades. This is

really a potential. With their far side of the Moon landing, China will be able to take the first photographs of our universe

in the very low radio range; it's never been done before. We'll

have access to a whole new sense of sight about the universe around us.

So, I think it's very exciting. It's definitely much more

thrilling than most of the discussion that takes place about this

policy or that policy, when you think big like that.

DENISTON: Mr. LaRouche's platform concept is so key. People just don't have the idea of this type of qualitative leaps that

are natural for mankind. People are so accustomed at this point

to just slow, incremental progress if there's any progress at all. It's going to be a fight to get people to think on this

level again.

ROSS: Yes! So much of what is considered to be progressive or useful is only nudging people toward being better savers or something; compared to the kinds of huge changes that are going to be needed. I think that's a very good image that we've given people. Let's end it with that. I think the thing to take from this also is that we have got a lot that we need to do; a lot of policies to put into place; and a wide open opportunity to make it happen right now. Including, as Jeff was emphasizing, Glass-Steagall is absolutely doable during this session of Congress; even before the inauguration of the next President and the next Congress in January. This is something we can do right now, next week, in this period.

The ability to understand this concept of the platforms, of the history of economic development of the United States, a real major aspect of economic science, comes through studying Alexander Hamilton. So, if you have not been working through Alexander Hamilton's reports, I urge you to get in touch with — if you're near one of our offices, one of our locations, to join us for these readings. Get a copy of these reports yourself. The book, *Alexander Hamilton's Vision* contains all four of the reports, along with Mr. LaRouche's Four New Laws to Save the USA Now. And you don't have to get into a fistfight at a Walmart

parking lot to pick it up, either.

Let's end it with that. Please sign up through our website

if you haven't already, to find out how to get involved with us.

Get our daily email, join us via the action center; let's be in

touch, and let's make this happen right now. There is nothing to

wait for; the situation is open. So, thank you for joining us;

thank you to Ben and Jeff. Thank you for all the work that you

have done and that you will do in the period immediately ahead.

NYHEDSORIENTERING   november

2016:

Donald Trump   og   det   nye

paradigme

Etablisementet i både USA og Europa er rystet over Donald Trumps valgsejr, men rystelserne ender ikke der. I lighed med Reagan efter valget i 1980 vil han indtage Det Hvide Hus med sit helt eget team og egne nye rådgivere. Derfor er en helt ny

politik mulig, hvor USA finder sin naturlige plads i et samarbejde med Rusland og Kina – og forhåbentlig dropper Bush/Cheneys og Obamas krigs- og konfrontationspolitik. Danmark og Europa skal dermed også finde en helt ny udenrigspolitik frem. Samtidig kommer Trump så til at skulle slås med et finanskarak større end i 2008, men hvis han lytter til Lyndon LaRouche, som Reagan delvist gjorde det i 1981, så er der med LaRouches Fire Love en vej ud af moradset. Dette er en redigeret udgave af en tale, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets formand, holdt den 21. november 2016, og som kan høres på www.schillerinstitut.dk.

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche interview til amerikansk radiostation

20. nov., 2016 – Lyndon LaRouche blev lørdag interviewet af strateg i det Republikanske Parti, Roger Stone, på dennes radioshow, »Stone Cold Truth«. Stone indledte interviewet med en lang introduktion af hr. LaRouche og bemærkede hans præsidentkampagner fra 1976-2004, samt hans tætte relation til præsident Ronald Reagan. Stone var nordøst-koordinator for Ronald Reagans præsidentkampagne i 1980, og han forklarede sine lyttere, at han personligt vidste, at Reagan og LaRouche udviklede en venskab under denne kampagne. Han citerede Reagan for i en personlig samtale at sige, at, alt imens han ikke var enig med alt, LaRouche sagde, så var han enig i meget af LaRouches politik og anså ham for at være en ven.

Under samtalen gjorde LaRouche det klart, at valget af Donald Trump var et nederlag for dem, der, ligesom præsident Obama, søgte at fremprovokere en verdenskrig med Rusland. I en udveksling om Bill Clintons præsidentskab gjorde LaRouche det klart, at Clinton blev angrebet af den britiske Dronning og befandt sig under et stormløb, da han kapitulerede over for ophævelsen af Glass-Steagall, samt at Hillary Clinton bidrog til Clinton-præsidentskabets afgang. Stone var enig i denne vurdering.

Stone viste enorm respekt for hr. LaRouche under hele interviewet og frydede sig over det faktum, og visse folk på Wall Street vil gå bersærkergang over det faktum, at LaRouche optrådte på Stones radioshow. Mod interviewets slutning bad han hr. LaRouche om at sige noget omkring det aftalte, politiske spil for at lukke munden på ham, og LaRouche tilskrev præsident George H.W. Bush de falske anklager mod ham, i hvilket Stone, forfatter af en nyligt udkommet bog om den »kriminelle Bush-familie«, erklærede sig helt enig.

LaRouche gentog, at Trumps valgsejr repræsenterede et globalt nederlag for dem, der fremprovokerer krig med Rusland, og at, alt imens det endnu ikke vides, hvad Trump vil præstere i embedet, så er opbremsningen af fremstødet for krig i sig selv et betydningsfuldt bidrag.

Stone gjorde det klart, at et af de spørgsmål, han er sikker på, Trump vil forfølge, er genindførelsen af Glass-Steagall, en politik, som Stone bemærkede, Lyndon LaRouche længe har promoveret.

På et tidspunkt bemærkede Stone, at han har været en ven og nær samarbejdspartner til Donald Trump, siden Reagan-kampagnen i 1980, da Trump og hans far, Fred Trump, var tidlige stærke, politiske og finansielle støtter til Reagan.

Se også: LaRouches 40-year Record: A New International Economic Order, <https://larouchepac.com/new-economic-order>

Kun globale løsninger baseret på nye principper kan virke

Leder fra LaRouchePAC, 21. november, 2016 – Enhver oprigtig vurdering af den globale situation på nuværende tidspunkt må begynde med en klar erkendelse af, at hele det transatlantiske finanssystem er håbløst bankerot og må erstattes af en helt ny arkitektur. Alle for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er døde, begyndende med Deutsche Bank, Royal Bank of Scotland, samt alle Wall Street TBTF-institutionerne. Wall Streets bankholdingselskaber sidder med \$252 billion i eksponering til derivater, med kun \$14 billion i tvivlsom kapital som opbakning til disse flygtige spilleindsatser. De italienske banker styres af et kriminelt oligarki, mens den italienske befolkning er hårdt ramt af morderiske nedskæringer. Det samme gælder for Frankrig og andre steder i hele Europa.

Det, der er brug for, er et helt nyt kreditsystem, der er baseret på de områder i verden – først og fremmest Eurasien – hvor regulær vækst i produktiviteten finder sted. En sådan global reorganisering er den eneste måde, hvorpå man kan redde hele nationer, der nu er ved at dø. Nøglespørgsmålet er: Hvordan vil betydningsfulde magter, især Kina, Rusland og USA, tilpasse sig til det, der nu er muligt med de omstændigheder, der vokser frem efter Obama? Se det i øjnene: Obama er politisk gift, og jo før, han forsvinder fra den politiske scene, desto tidligere kan de nødvendige ændringer lanceres.

Den umiddelbare genindførelse af Glass-Steagall er naturligvis det afgørende, første skridt, men man må indse, at, som et

resultat af de seneste årtiers politik – især i de seneste 16 år med Bush og Obama – er der forrettet en hel del skade, og det bliver vanskeligt hurtigt at rette op på det.

Tyskland kan blive et centralt element i disse ændringer, men kansler Merkel må holde op med at beskytte den transatlantiske magts allerede døde system. Hun bør give den russiske præsident Vladimir Putin plads til at operere. Hvis Putin og Trump kan etablere direkte kontakt og udarbejde nogle løsninger, vil det fungere. Eurasien opererer allerede på en måde, der styrker reel produktivitet. En stor del af resten af verden lider imidlertid hungersnød. Putin forstår disse succeser i Eurasien – han ved, Asien er langt bedre faren end Europa. Trump har instinktet til den samme forståelse.

Den model, der må vedtages, er de handlinger, som præsident Franklin Roosevelt gennemførte i sine første 100 dage i embedet.[1] Dette vil kræve en del hårde spark fra enige verdensledere. Der er intet alternativ.

Dette var ligeledes et fremtrædende emne under det netop afsluttede APEC-topmøde for statsoverhoveder i Lima, Peru, hvor den kinesiske præsident Xi Jinping også i sin rejse inkluderede statsbesøg i Ecuador, Peru og Chile, og hvor der er en mobilisering i gang for at bygge den trans-oceaniske jernbane, der forbinder Brasiliens atlantehavskyst med Perus stillehavskyst.

(Fra Lyndon LaRouches medarbejderdiskussion, søndag, 20. nov. 2016)

Foto: Præsident Franklin D. Roosevelt underskriver Bankloven af 1933, Glass/Steagall-bankopdelingsloven, 16. juni, 1933.

---

[1] Se: »Franklin D. Roosevelts første 100 dage – med hans egne ord« <http://schillerinstitut.dk/si/?p=7330>

**RADIO SCHILLER den 21.
november 2016:
Den gamle verdensorden kommer
ikke tilbage//
Silkevejen er nået til Syd-
og Mellemerika**

Med formand Tom Gillesberg

**Rumforskning og klassisk
kultur
– vi må genoprette den**

degeneration hos det amerikanske folk, der har fundet sted under Bush og Obama

Leder fra LaRouchePAC, 17. november, 2016 – I hele nationen, og i hele verden, træder ledende personer nu frem for at fastslå det potentiale, der nu præsenteres for USA og verden, for at gøre en ende på den død og ødelæggelse, der er blevet gennemtvunget under administrationerne Bush og Obama. General Harald Kujat, tidligere stabschef for det tyske Bundeswehr, har påpeget de drastisk forbedrede relationer mellem USA og Rusland, som Trump og Putin har sat i gang som grundlaget – og det eneste grundlag – for at løse de uhyrlige kriser i Ukraine og Syrien. Tidligere amerikanske ambassadør Chas Freeman, der også tidligere har været viceforsvarsminister, sagde i et interview med Ron Paul, at Trump »bør erindre sig, at han grundlæggende set har anført en revolution – han anførte en flok mennesker, som Hillary Clinton kaldte ynkelige, til at komme ud til stemmeurnerne og markere deres afvisning af 'politik som hidtil' i Washington, og til den rent ud sagt degenererede atmosfære i vores politiske kultur«. Han roste Trumps stærke insistensen på, at USA må gå sammen med Rusland og fokusere på at knuse ISIS i Syrien snarere end at vælte Assad for regimeskift i Syrien og tilføjede, at det var »rent ud sagt vanvittigt, at USA prætenderer, at vi har absolut fortrinsret i havene ud for Kina på ubestemt tid«

Fremkaldt af valgchokket er en politisk følsomhed ved at overvinde den amerikanske befolknings og de europæiske befolkningers accept af ledere, der sanseløst dræber hundreder af tusinder af mennesker og ødelægger hele nationer samtidig med, at de fordriver millioner fra deres hjem som flygtninge.

Men, hvad er da årsagen til denne tidligere blinde accept af sådan ondskab? Den må fastslås som værende lokaliseret i befolkningernes degenererede intellekt, i ødelæggelsen af de menneskelige, skabende evner hos folk, der i to årtier har været underkastet et kulturelt forfald. Når troen på menneskets videnskabelige evne til at »underlægge sig hele naturen«, både på Jorden og i Universet, fordømmes af 'de grønne' som en ødelæggelse af Moder Jord, og underholdning reduceres til narkotika, vold og perversiteter; når skøn musik erstattes af pulserende støj – da er det muligt at overbevise folkeslagene om at lukke deres øjne for den rædsel, der begås i deres navn.

Nu er disse sind ved at blive vækket, både gennem den økonomiske ødelæggelse af deres liv, og gennem den revolutionerende ændring via valget, der giver et glimt af håb.

Som Lyndon LaRouche har sagt i mere end fyrre år, så er det i et sådant skæbnesvangert øjeblik i historien, at den optimistiske tro på menneskehedens potentiale for fremskridt kan og må genoprettes og sikre en fremtid for alle mænd og kvinder på vores planet, gennem videnskabelige fremskridt, der løfter vort blik mod stjernerne, og gennem skønheden i klassisk kunst og musik, »ved hvilken man kommer til frihed«, som Friedrich Schiller sagde.

Frihed, fra City of Londons og Wall Streets destruktive magt over de vestlige regeringer, er nu inden for rækkevidde i takt med, at parlamentarikere, slagte af forbløffelse, i Europa og USA konfronteres med det eneste alternativ til det bankerotte, vestlige finanssystems ukontrollable kollaps: en Glass/Steagall-reform for at lukke de for-store-til-at-lade-gå-ned-spillebuler på Wall Street ned, og med en kreditpolitik i Hamiltons tradition, med princippet om national, dvs. statslig, bankpraksis til genrejsning af økonomien, rumprogrammet, videnskabelig forskning og internationalt samarbejde omkring nationsopbygning i hele

verden, hvor den Nye Silkevej bringes til hele menneskeheden.
(LaRouches Fire Økonomiske Love til USA's – og verdens –
omgående redning.)

<https://www.youtube.com/watch?v=oYvdB5j1Flk>

Helga Zepp-LaRouche diskuterer strategi med aktivister fra LaRouchePAC, der er på vej til Washington, D.C., hvor hun understreger, at Trumps sejr og Clintons nederlag må ses som en del af et internationalt kursskifte. Det er nu op til os at sætte dagsordenen, begyndende med LaRouches Fire Love i traditionen efter Hamilton.

»Først og fremmest vil jeg gerne sige hej til jer. Dette er selvfølgelig en meget vigtig intervention, for valgresultatet i USA, som mange mennesker ikke så komme, er i realiteten en del af en global udvikling. Alle forklaringerne, som de amerikanske medier kommer med, er for det meste røgslør, eller en eller anden forloren forklaring, som f.eks., at det var FBI, der kostede Hillary valget, osv., osv.

Det, der i virkeligheden finder sted rent strategisk, er, at befolkningsmasserne i den transatlantiske sektor – i Europa, og i USA i særdeleshed – nu virkelig har fået nok af et Establishment, der vedvarende har handlet imod deres interesser. Det, de kalder »overløberstaterne« – menneskene i disse stater er ikke repræsenteret af det transatlantiske etablissement. Dette ved de, fordi, for dem, er livs- og arbejdsvilkårene i løbet af det seneste årti, kan man sige, men i realiteten i løbet af de seneste 50 år, kun blevet værre og værre. Folk er nødt til at have flere jobs samtidig for at få økonomien til at hænge sammen. Der har været mange tilfælde, hvor deres sønner, og undertiden endda deres døtre, er blevet udsendt til Irak fem gange i træk og er kommet hjem, totalt nedbrudte. Så folk har oplevet, at livet bare bliver værre for dem, og at de med Washington/New York-etablissementet intet håb har.

Man så det samme fænomen med Brexit-folkeafstemningen i Storbritannien i juni måned; som også her ikke bare handlede om flygtningene, og ikke bare handlede om de mere åbenlyse spørgsmål, selv om disse spiller en vis katalyserende rolle; men, det var den samme, fundamentale følelse af uretfærdighed, og at der simpelt hen ikke længere findes en regering, der tager sig af det almene vel. Og uanset, hvilke forklaringer, de hoster op med, så vil dette ikke forsvinde, før situationen er forbedret, og god regering er genetableret i USA og Europa, og i andre dele af verden.

Det umiddelbart næste punkt, hvor den samme vrede med al sandsynlighed vil vise sig, er ved den forestående folkeafstemning i Italien – hvor man den 4. december vil have en folkeafstemning om en forfatningsændring og, som stemningen i øjeblikket er, som også vil blive en afstemning imod Renzi-regeringen. Renzi lovede først at træde tilbage; nu siger han, at han ikke vil træde tilbage: Under alle omstændigheder, så vil denne udvikling fortsætte, indtil man indsætter en forbedring.

Trumps valgsejr er selvsagt et åbent spørgsmål, for det står endnu ikke klart, hvad hans præsidentskab vil blive for ét; men, som Lyndon LaRouche har understreget næsten hver dag siden valget, så er dette ikke et lokalt, amerikansk anliggende. Dette er et globalt anliggende; det er et internationalt spørgsmål.

En af de væsentligste grunde til, at Trump vandt valget, er, at han, især i den seneste fase, havde understreget, at Hillary Clinton ville betyde Tredje Verdenskrig pga. hendes politik for Syrien, fordi hun ... foreslog en frontal konfrontation med Rusland. Det var præcist at ramme hovedet på sømmet, for vi befinder os på en meget, meget farlig kurs for konfrontation med Rusland og Kina.

Under valgkampagnen har Trump gentagne gange sagt, at han ville have en anden holdning over for Rusland. Og siden han

blev valgt, har han talt i telefon med både Putin og Xi Jinping og i begge tilfælde sagt, at han vil arbejde for at forbedre relationerne mellem USA og så Rusland og Kina, hhv. Dette er selvsagt ekstremt vigtigt; og det andet, ekstremt vigtige spørgsmål er: Vil han følge op på sit løfte om Glass-Steagall, hvor han især i byen Charlotte atter sagde, at han ville gennemføre Glass-Steagall?

Dette er virkelig hovedspørgsmålet. For kun, hvis man gør en ende på kasinoøkonomien, som er den virkelige årsag til krig, kan situationen i realiteten bringes tilbage på ret køl. Alle de progressive – Bernie Sanders, Elizabeth Warren og selv [Nancy] Pelosi – har allerede sagt, at de vil samarbejde med Trump, hvis han vil satse på dette økonomiske program med infrastruktur/jobskabelse/Glass-Steagall.

Vi bør lade tvivlen komme ham til gode; men, vi bør også være klar over, at hele Wall Street-slænget og de neokonservative i det Republikanske Parti vil gøre alt for ikke at få dette. Derfor må vi have denne intervention for virkelig at opdrage Kongressen og Senatet mht. det, der virkelig står på spil. Hele verden holder nu øje med – holder så at sige vejret – spørgsmålet, om der kommer en ændring til det bedre i amerikansk politik?

Det gør der forhåbentligt. Men det vil kræve alle forholdsreglerne. Glass-Steagall som den absolutte forudsætning, uden hvilken intet andet vil fungere; men det er ikke nok. For, vi taler ikke bare om en bankreform. Vi taler om et totalt nyt paradigme i det økonomiske system. Og dette nye paradigme må defineres af LaRouches Fire Love, som alle må sikre sig, at de forstår, når de skal udføre denne form for lobbyvirksomhed.

For, Lyndon LaRouche har understreget, at nøglen er at øge arbejdskraftens produktivitet. Som følge af de seneste årtiers neoliberale, eller monetaristiske, politik, er denne produktivitet i den transatlantiske sektor faldet under

punktet for break-even, hvor det går lige op. Dette er grunden til, at vi må have en nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton; vi må have en politik for statskredit; vi må have et internationalt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-system; og vi må selvsagt have et 'win-win'-samarbejde mellem alle nationer omkring opbygningen af den Nye Silkevej – også internt i USA – så den bliver til en verdenslandbro.

Af ekstraordinær betydning er den fjerde af de Fire Love, der siger, at man ikke kan få en forøgelse af økonomiens produktivitet, med mindre man satser på et forceret program for at opnå fusionskraft; samt et internationalt program for udforskning af rummet. For kun, hvis man foretager denne form for avantgarde-spring i produktiviteten – fusionsteknologi vil bringe os en helt anden, økonomisk platform. Med fusionsfaklen vil vi blive i stand til at få sikkerhed i energiforsyningen til hele planeten; man vil få nye råmaterialer, fordi man vil blive i stand til at bruge ethvert affaldsprodukt, hvor man udskiller diverse isotoper og genskaber nye råmaterialer ved at sammensplejse isotoperne, som det skal gøres.

Så det repræsenterer et gigantisk, teknologisk spring. Det samme gælder for rumfartsteknologi, for det vil få samme virkning som under Apolloprogrammet, hvor hver investering i rumteknologi, i raketter, i andre nye materialer, gav 14 cents tilbage for hver cent, der blev investeret. Og alt fra computerchips til Teflon-køkkengrej, og alle mulige gavnlige resultater, opstod som biprodukter af rumforskning.

Og for at få verdensøkonomien ud af den nuværende tilstand, især i den transatlantiske sektor, må man have denne form for kursomlægning i retning af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en forøgelse af **energigennemstrømningstætheden**. Og hele denne Grønne ideologi – som i virkeligheden er en ikke-udviklingsideologi – må erstattes; og verden må komme tilbage til den kurs, hvor det fysiske univers' virkelige, fysiske love er kriteriet for sandheden, og ikke en eller anden ideologi.«

Foto: Besætningen fra ekspedition 49, Shane Kimbrough, NASA-astronaut, sammen med Roscosmos-kosmonauterne Sergej Ryzhikov og Andrej Borisenko, og som alle i øjeblikket befinder sig om bord på den Internationale Rumstation, hvor de har arbejdet sammen i over fire måneder i kredsløb. [foto: NASA]

Trump og Putin kan, og må, knuse terrorisme i Syrien – og globalt

Leder fra LaRouchePAC, 16. november, 2016 – I kølvandet på Trumps produktive diskussioner over telefon med Vladimir Putin og Xi Jinping i denne uge, og den politiske bortgang af Obamas (og Hillarys) krigsplaner, er der intet til hinder for, at disse tre, store nationer kan samarbejde om at knuse den britisk/saudisk-sponsorerede terrormaskine internationalt, med begyndelse i ISIS og al-Nusra i Syrien. »Der er ingen anden måde at gøre det på«, sagde Lyndon LaRouche i dag. »Putin står i centrum for dette. Enhver hæmning af dette må forhindres.«

Den amerikanske befolkning er hastigt i færd med at indse, at det lange mareridt med økonomisk forfald, epidemien med narkotika og selvmord, evindelige krige og den ærefrygtindgydende trussel om atomkrig, endelig kunne være forbi. Otte år med Bush og Obama er ved at være slut. Det er stadig uklart, om Donald Trump vil lægge sin populisme til side til fordel for at gennemføre Glas-Steagall og knuse Wall Streets magt over USA's regering og økonomi – som han har lovet, han ville gøre. Det vil afhænge af, om det amerikanske folk mobiliserer sig selv til støtte for en løsning – og ikke

blot en afvisning af de seneste otte års ondskab. Denne løsning ligger nu foran dem, i form af **LaRouches Fire Love: Glass-Steagall**; en genindførelse af nationalbankvirksomhed; en afslutning af monetarisme til fordel for et kreditsystem i Hamiltons tradition, til finansiering af infrastruktur inden for landbrug og industri, uddannelse og sundhedssektoren; og en genindførelse af videnskabelig udvikling, begyndende med et genoplivet NASA-rumprogram og stærkt udvidet forskning inden for fusionskraft.

I dag ankom hold af aktivister fra New York, Baltimore og Virginia til Kongressen med krav om ikke at vente til Trumps indsættelse, men derimod handle i denne 'lame duck'-overgangsperiode for at gennemføre Glass-Steagall og de Fire Love. Det Demokratiske Parti er i oprør efter de tæsk, de fik i valgene til præsidentskabet og Kongressen, men meldinger fra LaRouche-aktivister i hele landet lyder på, at mange demokrater langt om længe ser den kendsgerning i øjnene, at Obama og Hillary Clinton havde tilsluttet sig de republikanske neokonservative, der ikke tjener den amerikanske befolkning, men Wall Street og krigsmaskinen. Trumps afvisning af både Obama og de republikanske neokonservative, med samt deres krigsplaner, under sin kampagne, skabte et tilflugtssted for demokrater, der så onskaben med Obamas drabsmaskine.

De neokonservatives »unipolære« verden – med Obamas udtryk, »vi sætter reglerne« – har beviseligt skabt USA's og dets EU-allieredes totale isolation internationalt. I Europa går valgene, efter Brexit, imod EU-diktaturet og for en genopretning af bånd til Rusland, som det ses i Bulgarien og Moldova. Tyrkiets udenrigsminister sagde i dag, at hans land føler en sådan lede over de europæiske ledere, der truer med at smide det ud af NATO eller afslår dets anmodning om optagelse i EU, at de planlægger en folkeafstemning om nationens forhold til EU – en »Tyrkxit«.

Et alternativ viser sig klart. Med sit »Nye Paradigme« centreret omkring politikken for den Nye Silkevej, rejste Xi

Jinping i dag til Sydamerika, hvor Ecuador, Peru og Chile vil være vært for statsbesøg, og hvor han også vil deltage i APEC-topmødet i Peru. Ecuadors præsident Correa lovpriste Kinas rolle i at transformere hans lands fysiske økonomi i løbet af det seneste årti og beskrev det aktuelle besøg som »det vigtigste besøg af noget statsoverhoved i Ecuadors historie«.

✘ Den samme entusiasme for et nyt paradigme ses i hele Afrika og Asien, og i stigende grad også i Øst- og Vesteuropa. Overalt grunder folk på en fremtid, hvor USA ikke længere truer med krige og undergravning gennem »farvede revolutioner«, men som i stedet går med i BRIKS, AIIB og den Nye Silkevej om opbygning af en fremtid for hele menneskeheden. Dette potentiale må realiseres, især i selve USA. Et vindue mod muligheder åbner sig for os, men det kunne være kortvarigt, og med utænkelige konsekvenser, hvis vi mislykkes.

Foto: Gipsmodellen af Frihedsstatuen (Statue of Freedom), bronzestatuen på toppen af Capitols kuppel, står i Capitols Emancipation Hall.

Nej, det var ikke FBI's værk: Dette er et globalt paradigmeskift

Leder fra LaRouchePAC, 15. november, 2016 – I kølvandet på diskussionerne om fundamentalt nye amerikansk-russiske og amerikansk-kinesiske relationer mellem valgte præsident Donald Trump og den russiske og kinesiske præsident, hhv., vil vi, på Asia-Pacific Economic Conference (APEC) i Peru i denne uge, muligvis få en erstatning for Obamas fejlslagne TPP

»handelsaftale« at se, og i stedet få en ny handelsaftale, der er initieret af Kina, med 19 andre lande, inkl. Trumps USA. Den støtte opbygning af et nyt, økonomisk paradigme omkring den Nye Silkevejs store, »win-win« infrastrukturprojekter, vil tage endnu et stort skridt fremad. Dette er, hvad USA må tilslutte sig, med en ny, statslig kreditinstitution, og med en ny Glass/Steagall-lov, der vil nedkæmpe Wall Street.

Helga Zepp-LaRouche, som vil tale for Sammenslutningen af Peruvianske Økonomers nationale konference aftenen før APEC-konferencen, sendte dette budskab til aktivister fra New York State, der har kurs mod Washington, D.C., for at kræve Glass-Steagall:

»Først og fremmest vil jeg gerne sige hej til jer. Dette er selvfølgelig en meget vigtig intervention, for valgresultatet i USA, som mange mennesker ikke så komme, er i realiteten en del af en global udvikling. Alle forklaringerne, som de amerikanske medier kommer med, er for det meste røgslør, eller en eller anden forløren forklaring, som f.eks., at det var FBI, der kostede Hillary valget, osv., osv.

Det, der i virkeligheden finder sted rent strategisk, er, at befolkningsmasserne i den transatlantiske sektor – i Europa, og i USA i særdeleshed – nu virkelig har fået nok af et Establishment, der vedvarende har handlet imod deres interesser. Det, de kalder »overløberstaterne« – menneskene i disse stater er ikke repræsenteret af det transatlantiske etablissement. Dette ved de, fordi, for dem, er livs- og arbejdsvilkårene i løbet af det seneste årti, kan man sige, men i realiteten i løbet af de seneste 50 år, kun blevet værre og værre. Folk er nødt til at have flere jobs samtidig for at få økonomien til at hænge sammen. Der har været mange tilfælde, hvor deres sønner, og undertiden endda deres døtre, er blevet udsendt til Irak fem gange i træk og er kommet hjem, totalt nedbrudte. Så folk har oplevet, at livet bare bliver værre for dem, og at de med Washington/New York-etablissementet intet håb har.

Man så det samme fænomen med Brexit-folkeafstemningen i Storbritannien i juni måned; som også her ikke bare handlede om flygtningene, og ikke bare handlede om de mere åbenlyse spørgsmål, selv om disse spiller en vis katalyserende rolle; men, det var den samme, fundamentale følelse af uretfærdighed, og at der simpelt hen ikke længere findes en regering, der tager sig af det almene vel. Og uanset, hvilke forklaringer, de hoster op med, så vil dette ikke forsvinde, før situationen er forbedret, og god regering er genetableret i USA og Europa, og i andre dele af verden.

Det umiddelbart næste punkt, hvor den samme vrede med al sandsynlighed vil vise sig, er ved den forestående folkeafstemning i Italien – hvor man den 4. december vil have en folkeafstemning om en forfatningsændring og, som stemningen i øjeblikket er, som også vil blive en afstemning imod Renzi-regeringen. Renzi lovede først at træde tilbage; nu siger han, at han ikke vil træde tilbage: Under alle omstændigheder, så vil denne udvikling fortsætte, indtil man indsætter en forbedring.

Trumps valgsejr er selvsagt et åbent spørgsmål, for det står endnu ikke klart, hvad hans præsidentskab vil blive for ét; men, som Lyndon LaRouche har understreget næsten hver dag siden valget, så er dette ikke et lokalt, amerikansk anliggende. Dette er et globalt anliggende; det er et internationalt spørgsmål.

En af de væsentligste grunde til, at Trump vandt valget, er, at han, især i den seneste fase, havde understreget, at Hillary Clinton ville betyde Tredje Verdenskrig pga. hendes politik for Syrien, fordi hun ... foreslog en frontal konfrontation med Rusland. Det var præcist at ramme hovedet på sømmet, for vi befinder os på en meget, meget farlig kurs for konfrontation med Rusland og Kina.

Under valgkampagnen har Trump gentagne gange sagt, at han ville have en anden holdning over for Rusland. Og siden han

blev valgt, har han talt i telefon med både Putin og Xi Jinping og i begge tilfælde sagt, at han vil arbejde for at forbedre relationerne mellem USA og så Rusland og Kina, hhv. Dette er selvsagt ekstremt vigtigt; og det andet, ekstremt vigtige spørgsmål er: Vil han følge op på sit løfte om Glass-Steagall, hvor han især i byen Charlotte atter sagde, at han ville gennemføre Glass-Steagall?

Dette er virkelig hovedspørgsmålet. For kun, hvis man gør en ende på kasinoøkonomien, som er den virkelige årsag til krig, kan situationen i realiteten bringes tilbage på ret køl. Alle de progressive – Bernie Sanders, Elizabeth Warren og selv [Nancy] Pelosi – har allerede sagt, at de vil samarbejde med Trump, hvis han vil satse på dette økonomiske program med infrastruktur/jobskabelse/Glass-Steagall.

Vi bør lade tvivlen komme ham til gode; men, vi bør også være klar over, at hele Wall Street-slænget og de neokonservative i det Republikanske Parti vil gøre alt for ikke at få dette. Derfor må vi have denne intervention for virkelig at opdrage Kongressen og Senatet mht. det, der virkelig står på spil. Hele verden holder nu øje med – holder så at sige vejret – spørgsmålet, om der kommer en ændring til det bedre i amerikansk politik?

Det gør der forhåbentligt. Men det vil kræve alle forholdsreglerne. Glass-Steagall som den absolutte forudsætning, uden hvilken intet andet vil fungere; men det er ikke nok. For, vi taler ikke bare om en bankreform. Vi taler om et totalt nyt paradigme i det økonomiske system. Og dette nye paradigme må defineres af **LaRouches Fire Love**, som alle må sikre sig, at de forstår, når de skal udføre denne form for lobbyvirksomhed.

For, Lyndon LaRouche har understreget, at nøglen er at øge arbejdskraftens produktivitet. Som følge af de seneste årtiers neoliberale, eller monetaristiske, politik, er denne produktivitet i den transatlantiske sektor faldet under

punktet for break-even, hvor det går lige op. Dette er grunden til, at vi må have en nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton; vi må have en politik for statskredit; vi må have et internationalt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-system; og vi må selvsagt have et 'win-win'-samarbejde mellem alle nationer omkring opbygningen af den Nye Silkevej – også internt i USA – så den bliver til en verdenslandbro.

Af ekstraordinær betydning er den fjerde af de Fire Love, der siger, at man ikke kan få en forøgelse af økonomiens produktivitet, med mindre man satser på et forceret program for at opnå fusionskraft; samt et internationalt program for udforskning af rummet. For kun, hvis man foretager denne form for avantgarde-spring i produktiviteten – fusionsteknologi vil bringe os en helt anden, økonomisk platform. Med fusionsfaklen vil vi blive i stand til at få sikkerhed i energiforsyningen til hele planeten; man vil få nye råmaterialer, fordi man vil blive i stand til at bruge ethvert affaldsprodukt, hvor man udskiller diverse isotoper og genskaber nye råmaterialer ved at sammensplejse isotoperne, som det skal gøres.

Så det repræsenterer et gigantisk, teknologisk spring. Det samme gælder for rumfartsteknologi, for det vil få samme virkning som under Apolloprogrammet, hvor hver investering i rumteknologi, i raketter, i andre nye materialer, gav 14 cents tilbage for hver cent, der blev investeret. Og alt fra computerchips til Teflon-køkkengrej, og alle mulige gavnlige resultater, opstod som biprodukter af rumforskning.

Og for at få verdensøkonomien ud af den nuværende tilstand, især i den transatlantiske sektor, må man have denne form for kursomlægning i retning af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en forøgelse af **energigennemstrømningstætheden**. Og hele denne Grønne ideologi – som i virkeligheden er en ikke-udviklingsideologi – må erstattes; og verden må komme tilbage til den kurs, hvor det fysiske univers' virkelige, fysiske love er kriteriet for sandheden, og ikke en eller anden ideologi.«

Foto: USA's Capitol-bygning efter den første, omfattende restaurering i mere end et halvt århundrede. (Foto: USCapitol Flickr)

Glass/Steagall-debat i Italien: Timing er rigtig

Milano, 13. nov., 2016 – En lokal debat i Alba (Piemonte), organiseret af en tilhænger af Movisol lørdag, den 12. nov., forvandlede til en national, politisk debat om Glass-Steagall og den amerikanske statsmand Lyndon LaRouches Fire Love, og om paradigmeskiftet efter de amerikanske valg. Hovedtaleren på konferencen var Liliana Gorini, formand for **Movisol, LaRouche-bevægelsen i Italien**. Hun forklarede tilhørerne og de mange parlamentarikere, både lokale og nationale, som deltog, at det var takket være LaRouchePAC's mobilisering siden 2008, at Glass-Steagall blev introduceret i mange amerikanske delstatsparlamerter; i den amerikanske Kongres; blev inkluderet i både Republikanernes og Demokraternes valgplatforme, og er også blevet støttet af den valgte amerikanske præsident Donald Trump. Trump, fortalte Gorini de forsamlede italienske politiske ledere, blev valgt af to grunde, der blev udtrykt i hans tale i Charlotte, North Carolina, den 26. okt. For det første, fordi Hillary Clinton ville have ført til Tredje Verdenskrig ved at gennemtvinge en flyveforbudszone over Syrien, og for det andet, fordi 90 % af den amerikanske befolkning er dødhamrende trætte af Wall Street og det eksisterende etablisement og ønsker Glass-

Steagall og et nyt kreditsystem til genoplivelse af realøkonomien.

»Jeg var tilfældigvis i USA, i Boston, da krisen eksploderede i 2008, og jeg så på Tv-nyhederne, hvor mange borgere, der ringede til deres kongresmedlem med dette budskab: 'Hvis I giver spekulanterne en bail-out (statslig bankredning), vil vi ikke stemme på jer'«, sagde Gorini og tilføjede, »Det bør ikke komme som nogen overraskelse, at Hillary blev stemt ud; hun blev betalt af Wall Street; åbenlyst støttet af Wall Street, og hun var stærk modstander af Glass-Steagall.«

Gorini citerede også senator Elizabeth Warrens tale i AFL-CIO (USA's største fagforening) i sidste uge, hvor hun meget klart tog afstand fra Trumps racistiske udtalelser, men også sagde, at hun er rede til at samarbejde med ham om Glass-Steagall og om modstand mod traktater om frihandel.

»Glass-Steagall er den eneste måde at få den forening af landet, som alle kræver, efter så barsk en kampagne, og det samme kan siges om Italien, hvor der er otte lovforslag om Glass-Steagall i det italienske parlament, fremstillet af alle partier, fra venstre til højre, inkl. det Italienske Demokratiske Parti. Det er på høje tid at vedtage dem«,

sagde Gorini.

Alle talerne, der fulgte efter Gorini, responderede til dette og talte om Gorinis bemærkninger, startende med et nationalt parlamentsmedlem fra det Demokratiske Parti, Paolo Allemano, der sagde,

»Jeg kendte ikke Movisol, men jeg har lært en masse i dag, især om USA. Jeg fangede den polemiske reference til de mange lovforslag om Glass-Steagall og parlamentet, inkl. et fra det Demokratiske Parti. Jeg mener, at timingen er rigtig til at diskutere dem.«

Den næste taler var deputerede Laura Castelli fra Partiet

Femstjernebevægelsen, der er medlem af Deputeretkammerets finanskomite, og som vendte sig mod Gorini og sagde,

»Jeg har gode nyheder: Femstjernepartiet har introduceret et tillæg om Glass-Steagall til debatten om det italienske budget, og det skal debatteres om tre dage. Vi har arbejdet meget med derivater i Budgetkomiteen, og da vi bad om tal for eksponering til derivater i Italien, fik vi at vide, at vi ikke måtte få dem. Det giver et billede af, hvordan systemet er ved at kollapse. Vi kræver ikke alene Glass-Steagall, men også en nationalbank, hvor Banca d'Italia (centralbanken) bliver nationaliseret. Den klausul, der blev føjet til den italienske forfatning, om et balanceret budget, (Artikel 81), og som blev os påtvunget af Europa, kan umuligt overholdes, og det måtte selv Renzi-regeringen indrømme. Vi håber, at denne debat vil fortsætte og føre til forandring.«

Marta Giovannini, ligeledes medlem af det Italienske Demokratiske Partis eksekutivkomite, sendte et budskab fra Rom til støtte for Glass-Steagall. Efter konferencen takkede alle politikere, og også de ikke-valgte borgere, der deltog i konferencen, Gorini for den værdifulde information om LaRouchePAC's kampagne og sagde, at de satte stor pris på det, hun sagde ved slutningen, hvor hun opfordrede hver eneste borger til at mobilisere for Glass-Steagall, som borgere i USA også gjorde med JASTA-loven (Loven om Juridisk retfærdighed mod statssponsorer af terrorisme), og gå i gang med at sparke røv og ringe til politikere og borgmestre, i stedet for at beklage sig over situationen i cafeerne. Som Franklin Roosevelt sagde i sin Fireside Chat (FDR's radiotale til det amerikanske folk hver søndag, -red.):

»Lad os forenes for at bandlyse frygt. Vi har fastlagt bestemmelser om maskineriet til at genrejse vort finanssystem; det er op til jer at støtte det og få det til at fungere.«

Konferencen blev dækket i det glitrende ugemagasin IDEA, i Gazzetta d'Alba og i Targato Cuneo, der har en stor

læserskare.

Foto: Formand for Movisol, Lilliana Gorini, i samtale med Lyndon LaRouche.

Den Nye Silkevej kommer til Sydamerika; Nu kommer turen til Nordamerika! LaRouche: 'Det ligger i poesien'

Leder fra LaRouchePAC, 14. november, 2016 – I nedtællingen til APEC-topmødet for statsledere førstkommande weekend i Lima, Peru, giver ledere af de lande, hvor præsident Xi Jinping vil aflægge officielt statsbesøg (Peru, Ecuador og Chile), udtryk for deres opstemthed ved udsigten til det, der betyder, at den Nye Silkevej nu kommer til Sydamerika. Dette paradigmeskift er også indforstået for Nordamerika i sidste uges skæbnesvangre, amerikanske valg, hvor befolkningen gjorde oprør imod Wall Streets og City of Londons døde system. Den presserende opgave er nu at mobilisere amerikanerne for en virkeliggørelse af dette potentiale.

Da Lyndon Larouche i dag blev briefet om disse udviklinger i dag, understregede han nødvendigheden af den involverede 'poesi og musik'. Vi har et kæmpearbejde at gøre. Men, gennem det poetiske princip, kan vi trække folk ind i en dybere forståelse af sig selv som menneske, og som skabende individ,

og af, hvad de kan gøre. Der er ingen tid til forsinkelser. Glass/Steagall-loven må genindføres, og der må træffes påkrævede hasteforanstaltninger og langfristede foranstaltninger for et reorganiseret banksystem, udstedelse af kredit til en gennemgribende, økonomisk opbygning og genoptagelse af videnskab.

Fra udlandet lyder der stærke røster om USA's nye potentiale, selv med det farligt langsomme tempo i delstaterne. I sidste uge bemærkede den nyligt valgte guvernør for Tokyo, fr. Yuriko Koike (der har været forsvarsminister i premierminister Abes 2007-regering, og har siddet i parlamentet, Diet, i 23 år), at Trump støtter Glass-Steagall, så det måtte Japan nok hellere relatere til, for det er en «stor tidevandsbølge» af forandring.

Den 17. nov. i Lima, Peru – på tærsklen til APEC-topmødet – vil Helga Zepp-LaRouche være taler (via video, med live Q&A) ved den 23. nationalkongres for Sammenslutningen af Økonomer i Peru. Kongressens titel er »Det bi-oceaniske tog: Dets indvirkning på Amazonas og Perus økonomi«. Konferencekortet viser en trans-oceanisk hav-og-landbro, der begynder i Tianjins havn, Kina, og går til Bayovars havn i Peru og dernæst krydser kontinent med tog (via Pucallpa, Peru) til Atlanterhavet og Santos' havn ved Sao Paulo, Brasilien.

Samme dag indleder præsident Xi sine statsbesøg i Sydamerika i Ecuador, hvor præsident Rafael Correa er triumferende omkring fremtiden. Correa sagde, at Xis besøg er »det vigtigste besøg af noget statsoverhoved i Ecuadors historie«. Ekspertes diskuterer den produktivitet, der vil komme fra kinesisk samarbejde om en ansporing af agro-industrialisering og vil afslutte syndromet med kun at eksportere råmaterialer.

I dag talte præsident Xi og Donald Trump sammen pr. telefon om samarbejde. Xi sagde, *»Jeg tillægger de kinesisk-amerikanske relationer stor betydning, og jeg er rede til at arbejde med den amerikanske side for at fremme bilaterale bånd, til større*

fordel for de to folk og resten af verden.» Trump skal som svar have sagt, at der kan komme win-win-resultater, »Kina er et stort og betydningsfuldt land med iøjnefaldende udviklingsprospekter«. Lederen af AIIB, Jin Liqun, bemærkede i dag, at en Trump-rådgiver i sidste uge talte favorabelt om USA's tilslutning til AIIB. Jin påpegede også, at »bogstavet 'A' i AIIB står for Asien, Afrika og Amerika. De begynder alle med A, og det betyder, at banken er for dem alle.

Her til aften vendte Kongressen tilbage til Washington, D.C., efter en syv uger lang valgpause. Det er på høje tid med handling for Glass-Steagall – de behøver en stærk og smuk undervisning i poesi og musik!

Se også:

»The US Joins the Silk Road«, <https://larouchepac.com/us-joins-new-silk-road>

Dansk introduktion <http://schillerinstitut.dk/si/?p=10998>

Foto: Den chilenske præsident Michelle Bachelet mødes med Kinas præsident Xi Jinping i Beijing, 12. nov., 2014. [flickr/gobiernodechile]

Den Nye Silkevej kommer til Sydamerika; Nu kommer turen til Nordamerika! LaRouche: 'Det ligger i poesien'

Leder fra LaRouchePAC, 14. november, 2016 – I nedtællingen til APEC-topmødet for statsledere førstkommande weekend i Lima, Peru, giver ledere af de lande, hvor præsident Xi Jinping vil aflægge officielt statsbesøg (Peru, Ecuador og Chile), udtryk for deres opstemthed ved udsigten til det, der betyder, at den Nye Silkevej nu kommer til Sydamerika. Dette paradigmeskift er

også indforstået for Nordamerika i sidste uges skæbnesvangre, amerikanske valg, hvor befolkningen gjorde oprør imod Wall Streets og City of Londons døde system. Den presserende opgave er nu at mobilisere amerikanerne for en virkeliggørelse af dette potentiale.

Da Lyndon Larouche i dag blev briefet om disse udviklinger i dag, understregede han nødvendigheden af den involverede 'poesi og musik'. Vi har et kæmpearbejde at gøre. Men, gennem det poetiske princip, kan vi trække folk ind i en dybere forståelse af sig selv som menneske, og som skabende individ, og af, hvad de kan gøre. Der er ingen tid til forsinkelser. Glass/Steagall-loven må genindføres, og der må træffes påkrævede hasteforanstaltninger og langfristede foranstaltninger for et reorganiseret banksystem, udstedelse af kredit til en gennemgribende, økonomisk opbygning og genoptagelse af videnskab.

Fra udlandet lyder der stærke røster om USA's nye potentiale, selv med det farligt langsomme tempo i delstaterne. I sidste uge bemærkede den nyligt valgte guvernør for Tokyo, fr. Yuriko Koike (der har været forsvarsminister i premierminister Abes 2007-regering, og har siddet i parlamentet, Diet, i 23 år), at Trump støtter Glass-Steagall, så det måtte Japan nok hellere relatere til, for det er en «stor tidevandsbølge» af forandring.

Den 17. nov. i Lima, Peru – på tærsklen til APEC-topmødet – vil Helga Zepp-LaRouche være taler (via video, med live Q&A) ved den 23. nationalkongres for Sammenslutningen af Økonomer i Peru. Kongressens titel er »Det bi-oceaniske tog: Dets indvirkning på Amazonas og Perus økonomi«. Konferencekortet viser en trans-oceanisk hav-og-landbro, der begynder i Tianjins havn, Kina, og går til Bayovars havn i Peru og dernæst krydser kontinent med tog (via Pucallpa, Peru) til Atlanterhavet og Santos' havn ved Sao Paulo, Brasilien.

Samme dag indleder præsident Xi sine statsbesøg i Sydamerika i

Ecuador, hvor præsident Rafael Correa er triumferende omkring fremtiden. Correa sagde, at Xis besøg er »det vigtigste besøg af noget statsoverhoved i Ecuadors historie«. Eksperter diskuterer den produktivitet, der vil komme fra kinesisk samarbejde om en ansporing af agro-industrialisering og vil afslutte syndromet med kun at eksportere råmaterialer.

I dag talte præsident Xi og Donald Trump sammen pr. telefon om samarbejde. Xi sagde, *»Jeg tillægger de kinesisk-amerikanske relationer stor betydning, og jeg er rede til at arbejde med den amerikanske side for at fremme bilaterale bånd, til større fordel for de to folk og resten af verden.«* Trump skal som svar have sagt, at der kan komme win-win-resultater, *»Kina er et stort og betydningsfuldt land med iøjnefaldende udviklingsprospekter«*. Lederen af AIIB, Jin Liqun, bemærkede i dag, at en Trump-rådgiver i sidste uge talte favorabelt om USA's tilslutning til AIIB. Jin påpegede også, at *»bogstavet 'A' i AIIB står for Asien, Afrika og Amerika. De begynder alle med A, og det betyder, at banken er for dem alle.*

Her til aften vendte Kongressen tilbage til Washington, D.C., efter en syv uger lang valgpause. Det er på høje tid med handling for Glass-Steagall – de behøver en stærk og smuk undervisning i poesi og musik!

Se også:

[»The US Joins the Silk Road«](#)

[Dansk introduktion](#)

Foto: Den chilenske præsident Michelle Bachelet mødes med Kinas præsident Xi Jinping i Beijing, 12. nov., 2014. [flickr/gobiernodechile]

Efter Trumps valgsejr: Tyskland må nu gribe initiativet for Den nye Silkevej! Af Helga Zepp-LaRouche

Den »Marshallplan« på en milliard euro, som udviklingsminister Gerd Müller har foreslået, er et skridt i den rigtige retning, men slår langt fra til. Tyskland kan nu yde et enestående bidrag til det nødvendige epokeskift ved officielt at erklære, at det samarbejder med Kinas Nye Silkevej, frem for alt i genopbygningen af Mellemøsten og Afrikas industrialisering.

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 14.
november 2016:
Efter Trumps valg: Skab en**

USA-Rusland alliance, gennemfør Glass/Steagall- bankopdeling

Med formand Tom Gillesberg

Obama er blevet dumpet – det er nu afgørende at genoprette relationerne med Putins Rusland

Leder fra LaRouchePAC, 13. november, 2016 – At åbne for forhandling og potentielt samarbejde mellem den russiske præsident Putin, den nu valgte, tiltrædende amerikanske præsident Trump og Kinas præsident Xi er nu *sine qua non* for at bringe verden væk fra randen af verdenskrig og således gøre en økonomisk genrejsning mulig, især i USA og Europa.

Ingen – hverken Trump eller nogen anden nation eller betydningsfulde part – bør forhandle med Barack Obama. Obama er færdig; hans TPP og TTIP »handelsaftaler« er færdige; hans »Assad skal væk«-promovering af jihadister for at overtage Syrien er færdig; hans bestræbelse med »omdrejningspunkt Asien« for at besejre Kina er færdig. Og det samme er hans lange forsvar af Wall Street imod det amerikanske folks vrede.

På paradoksal vis er, på trods af meget hysteri blandt fremtrædende liberale, håbet om, at Wall Street kan brydes op og dets magt over amerikansk politisk liv brydes, nu stærkere, end det har været i mange år. At genindføre Glass/Steagall-loven er dette håbs første instrument og mål, men potentialet er at genoprette hele den tabte, amerikanske produktivitet, tabte produktive beskæftigelse og levestandard, ødelagte økonomiske infrastruktur; det tabte håb om en fremtid.

☒ Dette er den mobilisering, som er i gang i LaRouchePAC for november-december, for Lyndon LaRouches »Fire Love« for at redde USA's økonomi og dets folk.

Men, konfrontations- og krigsprovokationerne under hele Barack Obamas præsidentskab, imod Rusland og Kina, må afvises på en meget synlig måde, for at dette håb kan fremmes. Ruslands Putin har allerede fremlagt specifikke forslag og tilbud om samarbejde. Mange europæiske kræfter, der har været i opposition mod sanktionerne og krigsoprustningen over for Rusland, efterlyser direkte »topmøde«-drøftelser mellem Putin og Donald Trump.

Og Kina udgør det eneste håb for Trump-administrationens evne til at virkeliggøre sine storstilede planer om at bygge ny, økonomisk infrastruktur. Uden samarbejde med Kina vil USA hverken have kreditten eller de fysisk-økonomiske midler til at bygge dette højhastigheds-jernbanenet, disse nye elektricitetsnetværk, havne, lufthavne osv.

Offentlige begivenheder demonstrerer nu, at ikke kun de amerikanske vælgere, men også betydningsfulde grupperinger og ledere i selve det Demokratiske Parti har dumpet Barack Obama og hans administrations politik for »Wall Street og krig«, og, sammen med Obama, også har dumpet Hillary Clinton, der i givet fald ville være blevet hans, og hans politik, efterfølger. Senator Bernie Sanders' erklæring i dag, »Hvis hr. Trump har

modet til at gå op imod Wall Street, vil vi arbejde sammen med ham, spørgsmål for spørgsmål», er et udfald fra progressive Demokraters plan om at overtage partiet efter liget af Obamas politik.

Vi ved ikke, hvad Trumps team vil gøre. Vi ved, hvad amerikanske borgere må gøre for at sætte Kongressen til at arbejde. Wall Street må betale for sin årtier lange økonomiske ødelæggelse. Wall Street må brydes op, og dets finanskasinoer lukkes ned – Glass-Steagall. Der må skabes ny kredit til produktiv beskæftigelse og produktivitet.

USA må tilslutte sig de eurasiske magters Nye Silkevej, hvis vi skal genrejse os økonomisk. Bestræbelserne på at fremprovokere krig med disse magter – Obamas »eftermæle« – må bringes til ophør.

Foto: Lyndon Larouche understregede søndag, at Putin vil respondere favorabelt til en fornuftig tilnærmelse fra USA. (foto: kremlin.ru)

Fransk præsidentkandidat Cheminade responderer til valg i USA og Trump's sejr

11. nov., 2016 – Efter at være blevet informeret om resultaterne af præsidentvalget i USA, kom Jacques Cheminade, fransk præsidentkandidat for 2017, med en kort erklæring over video, den 9. nov. Det følgende er et udskrift af hans bemærkninger.

»Resultatet af det amerikanske valg er en underdønning. Det markerer afvisningen af Washingtons og Wall Streets politik og deres inkompetence og deres konstante sociale uretfærdighed.

Derfor valgte vælgerne Trump, af mangel på en bedre kandidat. De tror ikke på, at han har lederskabsevnerne og karakteren til at lede USA, men de fik intet andet valg til at udtrykke deres afvisning. Hillary Clinton ødelagde sig selv ved at fremstå som kandidat for Wall Street og de korrupte kredse i Washington, og som krigsfortaler, støttet af de neokonservative.

I denne situation vil vore amerikanske venner sige til den valgte præsident: 'Både det Republikanske og det Demokratiske parti besluttede at gennemføre Glass-Steagall (dvs., den bankopdeling, som François Hollande ikke gennemførte i Frankrig). Du (Trump) sagde, du ville gøre det. Vi udfordrer dig nu til at holde dit løfte.' Det er, hvad de har at sige til den valgte præsident. Og dernæst vil de trække på den dybtliggende utilfredshed i det amerikanske folk og kræve en ny politik, en politik, der er i overensstemmelse med De forenede Staters grundlæggende fædre og med en dialog mellem nationer og folkeslag.

I Frankrig mener jeg, at jeg kan blive katalysatoren for denne utilfredshed, hvis I støtter mig. Vi må ikke søge en Donald Trump eller en Marine Le Pen i Frankrig for at udtrykke denne utilfredshed. Vi må have en National Samling, men den må inkorporere ånden fra det Nationale Modstandsråd, ånden af Gaullisme (hos de Frie Franske), af social kristendom, ånden fra Jaurès' socialisme, som nutidens socialister ikke længere repræsenterer.

Jeg vil kæmpe for, at dette skal ske i Frankrig på et tidspunkt, hvor den internationale situation tilbyder os en ekstraordinær mulighed for endelig at være os selv, for at genopdage vore minder og repræsentere fremtidens parti, ikke et parti, der siger: tingene var bedre i går, men som siger:

det skal blive bedre i morgen.«

**POLITISK ORIENTERING 10.
nov., 2016:
Donald Trump! Hvad det
betyder,
og hvad LaRouche-bevægelsen
nu må gøre.
Se også 2. del.**

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del:

Lyd:

**Trumps sejr betyder kun en
udsættelse af
krigsfaren – med mindre der**

vedtages en langt mere fundamental forandring

Leder fra LaRouchePAC, 10. november, 2016 – Donald Trumps valgsejr, og både Hillary Clintons og Baracks Obamas valgnederlag, betyder en kortvarig udsættelse af fremstødet for Tredje Verdenskrig imod Rusland, under forudsætning af, at Obama forhindres i at foretage en eller anden vanvittig handling i sine tilbageværende 'lame duck'-uger – overgangsperioden – i embedet. Det faktum, at en umiddelbar fare for atomkrig midlertidigt er taget af bordet, er vigtigt, men det løser ikke den anden, alvorlige krise, som verden konfronteres med.

Det transatlantiske finanssystem er stadig på randen af total disintegration, og med mindre man omgående håndterer dette problem, vil betingelserne for global krig snart vise sig igen. For at løse denne umiddelbare krise, må den amerikanske Kongres omgående vedtage de love, der er fremstillet i begge Huse, for en genindførelse af den oprindelige Glass/Steagall-lov fra 1933, og som bryder for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne op, i totalt adskilte kommercielle banker og investeringsbanker. Dette må være det første punkt på Kongressens dagsorden, når den vender tilbage til Washington i begyndelsen af næste uge.

Når denne presserende handling er vel overstået, må der træffes yderligere forholdsregler til en ny form for relationer mellem de ledende nationer på planeten. Der er udsigt til en snarlig genoprettelse af de amerikansk-russiske relationer, en mulighed, der blev hilst velkommen af den førende, russiske økonom og rådgiver til Putin, Sergej Glazjev, i et interview torsdag med Itar-Tass. Han advarede ligeledes om, at Obama-administrationens politikker har

ødelagt relationen mellem USA og Kina, og at en afspænding mellem Washington og Moskva kan spille en vigtig rolle i at udbedre de skadede amerikansk-kinesiske bånd. Det, der behøves, er en række positivt bekræftende handlinger, der vil være med til at sikre et globalt system for fred og stabilitet. Kinas præsident Xi Jinping tilbød gentagne gange præsident Obama at samarbejde omkring netop disse mål, men Obama afviste alle disse tilbud. Som både ambassadør Chas Freeman (USA's ambassadør til Saudi-Arabien, 1989-1992) og tidligere CIA-direktør (og Donald Trumps nationale sikkerhedsrådgiver) James Woolsey understregede i udtalelser i denne uge, så må USA rette den tragiske bommert, hvor de har afvist tilbuddet om at deltage i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og det overordnede initiativ for Bæltet-og-Vejen (OBOR). Verden må tage en række skridt hen imod et nyt, globalt samarbejdssystem. Lyndon LaRouche understregede torsdag, under drøftelser med medarbejdere, at dette kan gøres, især, hvis nøglenationer kan udvikle samarbejde. Et sådant globalt hovedeftersyn er ikke let, men, med de korrekte rettesnore for at gå fremefter, kan det gøres. Både Lyndon og Helga LaRouche understregede behovet for at skabe et Nyt Bretton Woods-system, der trækker på succeserne fra den oprindelige aftale fra 1944, som Franklin Roosevelt stod for.

Resultaterne af de amerikanske valg har dæmmet op for den umiddelbare fare for atomkrig, men det ville være en alvorlig fejl at sætte sin lid til, at den nu valgte præsident Donald Trump tager de nødvendige skridt. Der er nøglespillere, der kan bidrage til dette nye, presserende nødvendige arrangement, når man kaster et blik rundt på planeten. Tyskland kan spille en sund rolle. Rusland, under præsident Vladimir Putin, spiller allerede en fremragende rolle, og Kina, under præsident Xi Jinping, udgør en betydelig, positiv kraft.

Et område, der er af vital betydning for ethvert fremvoksende, nyt samarbejdsarrangement, er samarbejde om udforskning af

rummet, der inkorporerer alle de afgørende elementer, der mangler i andre bestræbelser, der i øvrigt måtte være betydningsfulde.

Mange af de fremskridt, der er så presserende, vil finde sted på lokalt og regionalt niveau; men alle disse indsatser må være i overensstemmelse med en større, global vision. Hvis det mislykkes at gennemføre disse udfordrende, men afgørende handlinger, vil det føre til en endnu større katastrofe, inklusive, at en fare for atomkrig atter vil vise sig. Dette kræver seriøs tænkning fra et bredt udvalg af ledere fra hele verden.

Foto: Den russiske præsident Putin udtrykker Ruslands hensigt om at genoprette relationer i fuldt omfang med USA, under bemærkninger i sin tale i Kremls Store Palads den 9. november, 2016, efter Trumps valgsejr (Foto: kremlin.ru)

Vi fejrer fødselsdag for Friedrich Schiller, Frihedens Skjald, i aften kl. 19. Kom og vær med!

I anledning af årsdagen for den tyske digter og 'frihedsfilosof' Friedrich Schillers (10. november, 1759 – 8. maj, 1805) fødsel, efter hvem Schiller Instituttet naturligvis er navngivet, holder vi en lille sammenkomst på vores kontor i aften med kunstneriske indslag, hvor vi samtidig vil høre formand Tom Gillesbergs analyse af de

seneste politiske begivenheder og, ikke mindst, hans marchorder til alle aktivister og andre interesserede for, hvordan vi bedst fremmer Danmarks vedtagelse af en Glass/Steagall-bankopdeling og en opbygningsplan for realøkonomien efter LaRouches Fire love, så vi også her i Danmark kan være med til, at **håbet (se Schillers digt)** om en bedre fremtid, fri for krig og fattigdom og andre plager, kan virkeliggøres for os selv og vore efterkommere.

Kom ind på vores kontor, alle, som kan, og vær med til at gøre denne dag til en festdag.

(Du kan også være med over Skype, ring 53 57 00 51).

Et globalt chok til et dødt system

Leder fra LaRouchePAC, 9. november, 2016 – Donald Trumps slående valgsejr tirsdag kan kun korrekt forstås i sammenhæng med globale udviklinger, der alle reflekterer en stærk, folkelig afvisning af systemet med krig og åger, der har domineret det transatlantiske område i de seneste seksten år med Bush' og Obamas præsidentskaber. Denne revolte har en international karakter og reflekteredes i juni måned i år, da britiske vælgere afviste den Europæiske Union i Brexit-afstemningen. Vi ser refleksioner af denne revolte i Tyskland, hvor Merkel-regeringens anti-russiske politikker møder en mur af modstand, inklusive fra ledende tyske industrikredse, der ser handel og samarbejde med Rusland som et eksistentielt krav.

Dette mønster går længere end til betydningen af begivenhederne i USA alene, hvilket på ingen måde skal forsmå

betydningen af de amerikanske vælgeres revolte imod Wall Street/Washington-etablissermentet. Et betydeligt antal amerikanske vælgere så Hillary Clinton som en fortsættelse af de seneste 16 års gamle, dårlige politikker, og de så hende desuden som en person, der ville få os ind i en krig med Rusland, som kunne betyde afslutningen af liv, som vi kender det, på denne planet.

Valget af Trump var et valg imod faren for krig, der i stigende grad kom til at være associeret med Hillary Clintons anti-Putin tirader under hele kampagnen. Det var et valg for en overhaling af USA's økonomiske politik, der begynder med genindførelsen af en Glass/Steagall-bankopdeling, som Trump åbent tilsluttede sig under en vigtig kampagnetale i Charlotte, North Carolina, hvor han også advarede om, at Hillary Clinton ville starte Tredje Verdenskrig, hvis hun blev valgt.

Mandatet fra 8. november er givet til en fornyelse af traditionelle, amerikanske politikker og værdier, der begynder med en genoplivning af realøkonomien gennem anlægsinvesteringer i infrastruktur og genopbygning af industrien.

Lyndon og Helga LaRouche leverede et stærkt budskab i en dialog med medarbejdere den 9. nov., **der i uddrag blev udsendt på LPAC-TV som et specielt webcast efter valget.**

Hr. LaRouche krævede en »New Deal for Universet«, der omfatter en genoplivelse af USA's rumprogram, i partnerskab med nationer som Kina, der har fortsat menneskehedens udenjordiske forpligtelse, mens USA, under præsident Barack Obama, rent faktisk har lukket det engang storslåede amerikanske rumprogram ned. Både Lyndon og Helga LaRouche understregede, at tiden er inde til, at menneskeheden må se længere end til kun nationale interesser, og til menneskehedens interesser som helhed.

»Vi må række ud og se menneskeheden i et større lys ved at udvide menneskehedens magt ud i universet«,

erklærede hr. LaRouche.

Der er en global bevægelse, der går i retning af sådanne dybtgående ideer og udfordringer. Denne bevægelse reflekteres i Kinas lederskab inden for udforskning af rummet og i det voksende kinesisk-russisk-indiske samarbejde omkring udviklingen af det eurasiske område, gennem storlåede infrastrukturprojekter. Det er kun i sammenhæng med disse globale, dybtgående forandringer, at den fulde betydning af tirsdagens valg kan blive korrekt forstået. Afvisningen af det gamle, døende system, der er vældet ud af de amerikanske vælgere, er et begyndelsespunkt, men ingen garanti. Det vil kræve arbejde, men vejen er afstukket.

Foto: Den valgte præsident Donald Trump under sin første optræden til et offentligt borgermøde, 19. august, 2015, i Pinkerton Academy i Derry, NH. (Photo: Michael Vadon CC-SA).

Og nu til den virkelige kamp – imod Wall Street

Leder fra LaRouchePAC, 8. november, 2016 – Med begyndelse i sin **Internet-udsendelse efter valget, kl. 1:00 EST onsdag**, mener LaRouchePAC, at amerikanerne nu kan genoptage den kamp, der virkelig har betydning for deres fremtid og nationens overlevelse.

De kan fortsætte, hvor de slap, med at rette op på kampen mod terrorisme, hvor de tvang den saudisk/britiske rolle ud i det

åbne denne sommer og besejrede præsident Obamas forsøg på at nedlægge veto mod »Loven for juridisk retfærdighed mod sponsorer af terrorisme« (JASTA). Der er nu en mulighed for at vinde juridisk retfærdighed mod Wall Street, begyndende med en ny Glass/Steagall-lov.

Både Donald Trump, der har lovet at genindføre Glass-Steagall, og Hillary Clinton, der er imod en sådan genindførelse på vegne af Wall Street, vidste, at dette er et spørgsmål om en umiddelbart afgørende handling for amerikanerne. Den tidligere chef for Commodity Futures Trading Commission[1], Bart Chilton, blev i et Bloomberg-interview på valgdagen spurgt, om der var nogen af Trumps politikker, der kunne være stærke nok til at blive vedtaget af Kongressen under et Hvide Hus med Clinton. Chilton svarede, »Dette er overraskende – men Donald Trump var ikke særlig klar om ret meget i sit program, men der var én ting, han udtalte sig klart om: at bringe Glass/Steagall-loven tilbage.«

Det repræsenterer økonomisk retfærdighed, som et stort antal amerikanere ønsker og nu virkelig kan kæmpe for.

Onsdagens Internet-udsendelse på <https://larouchepac.com> vil gøre det klart, hvad en succes i denne kamp kan føre til. Vi må have udstedelse af statskredit til produktiv beskæftigelse og produktivitet, ved at iværksætte højteknologiske infrastrukturprojekter. Dette behøver igen en »videnskabelig drivkraft« for en økonomisk genrejsning, med opnåelse af fusionskraft og udforskning af rummet som videnskabens fremskudte grænser. Det betyder et samarbejde med de asiatiske magter omkring den »Nye Silkevejs« projekter, både på Jorden og i rummet.

Amerikanerne er enige om dette: om beskæftigelse, der er produktiv og må give bedre løn; om en ny, national infrastruktur; om at afslutte 15 års uophørlige, katastrofale krige under Bush og Obama.

Vi står over for de næste to måneder, hvor vi stadig har en Wall Street-marionet i Det Hvide Hus; og måske vælges endnu en sådan til hans efterfølger. At Barack Obama fuldstændig har svigtet det amerikanske folk og efterladt dem økonomisk ødelagt og døende, siden krakket i 2008, blev ligefremt indrømmet af Bill Clinton selv under en privat fundraiser-begivenhed for et år siden, i skadende bemærkninger, der sluttelig, men først på valgdagen, blev offentliggjort.

Og Hillary Clinton »er ikke Bill«; efter i fire år at have tjent som Obamas »marionet for marionetten«, er hun blevet en rig kvinde ved at få betalt enorme summer for at tale ved 50 hemmelige strategimøder for Wall Streets og City of Londons topbankierer. Hun tilhører Wall Street; de har ærligt og redeligt købt hende. Det amerikanske folk kan ikke se hen til hende for noget som helst. Kun krig: Obamas politik, i en eskaleret form, med krige og provokationer imod Rusland og Kina.

Uanset, hvem, der har »vundet« præsidentvalget, så har millioner af amerikanere forstået, at nationens fremskridt nu afhænger af *deres egne* handlinger; og at de er rede, og forhåbningsfulde nok, til at handle.

Foto: Statuen af George Washington ser ud over New Yorks Børs fra Federal Hall (USA's første parlamentsbygning). [photo Gryffindor/wikimedia]

---

[1] uafhængigt regeringsorgan, der regulerer handel med futures og optioner på råvaremarkedet

---

**RADIO SCHILLER den 7.
november 2016:
Det vigtigste efter valget i
USA:
kampagnen for LaRouches Fire
Økonomiske Love**

Med formand Tom Gillesberg